

வ

சிவமயம்.

அருட்பெருஞ்சோதி தெய்வந்துணை.

திருவருட் பிரகாசவள்ளலா ரென்னும்
ஸ்ரீமத், இராமலிங்கசுவாமிகள் விஷயமாக

முநாட்டு

நா. கதிரைவேற் பிள்ளையைப்பற்றி
கோர்ட்டில் நடந்த விவகாரமும்,
முக்குணவயத்தின் முறைமறைந் தறைதல்
என்னும்

பத்திரிகையின்பேரில் கண்டனமும்,

சென்னை

ஸ்ரீ வேலுக்கான முத்திராக்ஷராஜேயிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1906

பீட்டனர். ஏனெனில் தன்பெயரால் வெளியிடாது தமதுமாணுக்கரின் பெயரால் வெளியிடுவானெனினால், குரங்கானது ஓர் வாய் குவிந்த பர்த்திரத்திலுள்ள தின்பண்டங்களை எடுக்கத் துணியர்து, தன் குட்டியின் கையைப் பிடித்து அதில் நுழையலிடும்; குட்டி சீச்சென்றால் இது ஒட்டம்பிடிக்கும், ஏதேனுர் தின்பண்டமிருந்து குட்டி தின்றால் தானுந் தன்கையை துழைத்து அகப்பட்டவரையில் தின்றுகளிக்கும். அதுபோல கதிரையார் தமது மாணுக்கர் பெயரால் வெளியிட்டால், ஏதேனுந் தீங்குநேர்ந்தால் அவர்கலையோடே ஒழிந்து போகட்டுமென்பதே யிவர் கருத்தாம். இது நிற்க”

மேற்படி அவலச்சுவடியைக் கண்ட உண்மைர் சிவநெய்ச்செல்வர்கள் சிவனடியார்கள் இவ்வாறு தூஷிக்கும் பாதகர்களும் உலகிலுண்டோவென மனம்புழுங்கி வருந்தினர். அவர்களுள், சுவாமிகளின் தமையன்பிள்ளையாகிய புராணீகர் பிரசங்கரத்தைகரம் வடிவேறபிள்ளை மனம் பொறாதவராய் ஷை சுவையிற் பொதிந்திருக்கும் அனேககுற்றங்களுள் முக்கியமான 27 அவதூறுகுற்றங்களை எடுத்துக்காட்டிச் சென்னை பிரிசிடென்சி மாக்ஜிஸ்திரெட்டுக்கோர்ட்டு 1904-ஆததிய 24, 533-வது காலண்டரில் மேற்படி நா. சதிரைவேற்பிள்ளை பு. பாலசுந்தர நாயக்கர் ஆகிய இவ்விருவர் பேரில் அவதூறு குற்றத்திற்காக வழக்கெடுத்தார்.

கோர்ட்டார் இதைப்பற்றி என்னசமாதானம் சொல்லப் போகிறீர்களென்று குற்றவாளிகளை விசாரித்தபோது, தாங்கள் அச்சிட்ட மருட்பாமறுபயில எழுதியவை யெல்லாம் இராமலிங்கப்பிள்ளைப் பாடல்களினின்றும், ஏனையோர் வெளியிட்ட பத்திரிகைகளினின்றும், அவரவர்கள் சொன்ன வாய்மொழிகளினின்றும் எடுத்தெழுதியவெனக்கூறினர்.

அந்நவமாயின் கோர்ட்டார் இராமலிங்கப்பிள்ளைப் பாடல்களில்லாத அடியிற்கண்ட ஏழு குற்றங்களை ரூசுப்படுத்தவேண்டுமென உத்திரவு செய்தார்கள்.

அவ்வேழு குற்றங்களாவன.

1. இறுதியில் இராமலிங்கப்பிள்ளை தம்முடைய புளுகுக்ளெல்லாம் கடவாயையால் அனேகர் வைதனர். அநதஅவமர்

னம் பொறுக்கமுடியாமல் தாமே தம்முயிரை மாய்த்துக் கொண்டவர்.

2. உலகாயதத்தில் முதிர்ந்து மகளிர் கூட்டமே இவர்க்கு இறுதிக்கூட்டமானமையால் இவர்மதமே உலகாயதமென்க.

3. இரெட்டிப் பானையத்திலிருந்த ஒருபணக்காரரிடஞ்சென்று அவர்பகைவரைச் சூனிய செய்து கொல்வதாக உறுதி கூறி ஆயிர ரூபா சவரன் வாங்கிய பிள்ளையா வள்ளலாவார்? வாங்கிய சிலநாளள் பணங்கொடுத்தவர் இறந்தமையாலன்றோ இராமலிங்கரது வசகச்செய்கை மறைந்திருந்தது, அங்குநர் 'வழியிறழைய தங்கக்காசுகளை மடித்து, கடித்திற் சுருட்டி. செம்புருக் குவோர்டோல கம்மியரிடம் உருக்குவித்து பொன்னுருக்குகிறோமென்று விபூதியைத்தூவி, தம்மை இராமலிங்கரது யென்று பறையடிப்பித்துக் கபடநாடகக் கூத்தாடிய கருங்குழியாரா திருவருளைப் பிரகாசித்திடும் வள்ளல் அந்தோ! கொடுமை கொடுமை!

4. இராமலிங்கப் பெயரை இராமலிங்கம் எனவும், பின்னர் இராமலிங்கப்பிள்ளை, இராமலிங்க சுவாமிகள், இராமலிங்க வள்ளலார், திருவருடபெருஞ்சித்த இராமலிங்கவள்ளல், திருவருட் பிரகாசவள்ளலார் எனப்பணிந்து சொல்லு வித்தனரே. இராமலிங்கப்பிள்ளை யென்று யாராவது கூறின், அவரைக் குருகாரீன்ற ஏமலியேமானக்குலத்துச் சினந்தனரே.

5. தருசாவூர் ஜில்லா திருத்தறை ப்புண்டித் தாலூக்காவில் உள்ள ஒருசைவர் இறக்க, அவரை எழுப்பித்தருவே மென்று இராமலிங்கப்பிள்ளை சொன்னமையால், அவரதுமனைவிவடலூர் வெளிக்குக்கொண்டு சென்று புதைத்தாள்.

6. மந்தசகுப்பங்கோர்ட்டில் இராமலிங்கப்பிள்ளை வந்து நான் நாவலரை நிந்திக்கவில்லை, நாவலரென்ற சொல்லுக்கும் அப்படி அர்த்தம் விரித்தது கிடையாதென்று பொய்சத்தியஞ்செய்தார்.

7. பூப்புள்ள பெண்களைப் புணர்ந்த இவர்க்குப் பெண்ணைய வந்ததென்பது ஓரதிசயமன்று. அதற்காகவே இராமலிங்க சேர்ந்த மருந்தினைப் பரிசுரி கந்தப் பிள்ளையிடம்வாங்கி புணர்

அதனாலே இராமலிங்கப்பிள்ளைக்குப்பற்களும் விழுந்தமை யார் க்குந் தெரிந்ததென்றே.

கோர்ட்டார் இதனை உடனே விசாரியாதபடி 5ம் காலந் தவக்கஞ்செய்து வந்தமையால் 6௭௮ நா. கதிரைவேற்பிள்ளை பூர்வத்தில் இராமலிங்க சுவாமிகளுக்கு விரோதமாய் நாவலர் கட்சியார் எழுதிவிடுத்த பேரம்பலப் பிரசங்கப்பத்திரிகை; தின வர்த்தமானி பத்திரிகை தத்துவபோதினி பத்திரிகை இவற் றில் எழுதிவிடுத்த விளம்பரங்கள், இராமலிங்கப்பிள்ளைபடிற் றொழுக்கம், முக்குணவயத்தின் முறைமறைந்தறைதல், அற்புதப் பத்திரிகைமுதலியன வெல்லாவற்றையும் தாம் எழுதிய அவனாறு குற்றங்களுக்கு ஆதரவாக கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்தார்கள்.

மேற்கண்ட பத்திரிகைகளில் பொறுமை காரணத்தால் வெளியிட்டன வெல்லாம் உண்மையாமென நம்பும்படி வயதில் முதிர்ந்தவர்களும் பெரும்பாலும் ஏழைகளும் பண்டாரங்களு மாக 21 பேர்களை சேகரித்து சான்று கூறிவைத்தனர்.

அந்த தஸ்தாவேசுகளில் உதயமூர்த்தி தேசிக சுவாமிக ளால் எழுதியதெனவந்த “ முக்குணவயத்தின் முறைமறைந்த றைதல் ” என்பது ஒன்றும்.

இப்போது இப்பத்திரிகையின் உண்மை எவ்வளவிற்கென விசாரிப்போமாக.

முக்குணவயத்தின் முறைமறைந்தறைதல்.

என்னும் இப்பத்திரிகை (1872) பிரசாரப்பதிவுத் தை மாதத்தில் வேதாரண்யம் உதயமூர்த்தி தேசிக சுவாமிகளால் எழுதி வெளியிடப்பட்டதாகத் தெரியவருகின்றது.

அடியிற்கண்ட ஹேதுக்களால் அது நம்பத்தக்க தன்றும்.

இப்பத்திரிகையில் உதயமூர்த்தி சுவாமிகள் தாமே கை யொப்பம் வைத்திருப்பாராகில் “ உதயமூர்த்தி தேசிகர் ” என்றெழுதி யிருப்பாரன்றி “ உதயமூர்த்தி தேசிக சுவாமி கள் ” எனக்கையொப்ப மிட்டிரார். அது எதுபோலெனின் கதிரைவேற்பிள்ளை தாம் எழுதும் கடிதத்தில் “ கதிரைவேற் பிள்ளை ” என்று கையொப்பமிட்டிருக்கக் கண்டிருக்கின்றோ

மன்றி யாண்டும் “கதிரைவேற் பிள்ளை யவர்கள்” எனக் கையொப்ப மிட்டதொகக் கண்டிலேம்.

இராமலிங்க சுவாமிகள்மீது கட்சிஉண்டாக்கின ஆறுமுக நாவலர் 1580(1901) வரையில் சீலித்திருந்தனரே, இப்பத்திரிகை 1872(1901)-ல் வெளிவந்த துண்மையாக இருக்குமாயின் அக்காலத்தே அவரதனை தமது கண்டனங்களில் எடுத்து வெளியிட்டிருப்பர். அங்ஙனமில்லா திருந்தமையானே இது பிற்பட்டகாலத்து சில பொய்மைக்களஞ்சிய புலவர் சிகாமணிகளால் கற்பித்தெழுதப்பட்டதென விளங்குகின்றது.

பின்னும் இப்பத்திரிகை அக்காலத்தே தோன்றியிருக்குமாயின் ஆறுமுகநாவலர் சார்பார் எழுதிய கண்டனங்களை யெல்லாம் மறுத்துவந்த இராமலிங்க சுவாமிகள் சார்பார் இப்பத்திரிகையினை மறுக்காது சம்மாளிடுவரோ? அல்லது இப்பத்திரிகையைப்பற்றி எங்ஙனமாவது ஓரிடத்தில் பிரஸ்தாபிக்காதுவிடத்திருப்பரோ.

இப்பத்திரிகை உதயமூர்த்தி தேசிகசுவாமிகள் பெயரால் வெளியிட்டதற்குக் காரணம் என்வேயாவெனின்? அவர் இக்காலத்து இறநதுபோனவரா பிருத்தலிலுல் இதனை உலகர் நம்புவரென்பதொன் அம், பின்னர் இராமலிங்கசுவாமிகள் சார்பார் இறநதுபோனவர்மீது அவநூறுகுற்றம் எடுத்தற்கேலா தென்பது மறறென்றுமாமெனக் கொள்க.

கோர்ட்டார இக்காலத்து ருசுப்படுத்தவேண்டுமென எடுத்துக்கொண்ட 7 அவநூறு குற்றங்களுக்காக 33 வருஷத்தின் முன்பாகவே இப்பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டுள்ள தென்பது ஒருவரும் நம்பத்தக்கதன்றும்.

பின்னும் அப்பத்திரிகை வர்த்தமான தரங்கிணிஎன்னும் அச்சாபீசில் அச்சிடப்பட்டதென்பதனை, அவ்வாபீசு மூடப்பட்ட போதிலும் அவ்வாபீசிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்கள் இக்காலத்து முள்ளாராதலின், அவர்களே நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். அங்ஙனமில்லா திருத்தலின் நம்பத்தக்கதன்றும்.

இப்பத்திரிகை இறநதுபோன உதயமூர்த்திதசிகர் எழுதி னாரென்பதும், அதைஇறநதுபோன சொக்கலிங்கப்பிள்ளை அச்சிடுவிந்தாரென்பதும், அதுஎடுப்பட்டுபோன அச்சுக்கூடத்தில்

அச்சிடப்பட்டதென்பதும், அது வருஷத்திற்கு முன்னரே வெளியிடப்பட்டதென்பதும், அதுவும், இக்காலத்தில் கோர்ட்டார் எடுத்துக்கொண்ட 7 குற்றங்களையே சம்பந்தித்ததென்பதும், அது எதிர்கட்சிக்குத் தெரியாதபடி குற்றவாளி கட்சிக்காரருள்ளே வழங்கிவந்ததென்பதும், மிகவியக்கத்தக்கதேயாம்.

அப்பத்திரிகை “முக்குணவயத்தின் முறைமறந்தறைதல்” எனப்பெயரிட்டமையானே உதயபூர்த்திசுவாமிகள் தாம்கண்டிக்கப்புகுந்த இராமலிங்கசுவாமிகள் இராஜத தாமத சாத்வீகங்களாகிய முக்குணவயப்பட்டு ஒரு காற்கூறியாடி மாற்றொரு காற்கூறாய் மனங்கொண்டவாறு பிதற்றித்திரந்தாரென்பது இவர்கருத்தேபோலும்.

உலகிற் பற்றுடையாரெல்லாம் முக்குண வயத்தரென்பதும், பற்றுற்றவரெல்லாம் நீர்க்குணரென்பதும், சகலசாத்திர சம்மதமேயாம். அதனால் உலகத்தோற்றத்திற்குக் காரணபூசர்களாயுள்ள இராமலிங்கசுவாமிகள் உருத்திராபூவரும் முறையே இராஜததாமத சாத்வீக குணங்கொற்றொன்றினவர்களேயாம்.

இவைநிற்க ஊரூராயோடி கருமாதிகல்லெடுப்பு காரியங்கள்செய்து, சிறிது ஊதியம்பெற்று வயிற்றவளர்க்கும் உதயபூர்த்திதேசிகசுவாமிகள் எக்குணவயத்தராவார்?

திருவருட்பா, ஆரந்திருமுறை.

பின்னர்திறுவினையாயம்.

இறக்கவுமாசையிலே இப்படிநானிருக்கவு மாசையின்றினிநான், பிறக்கவுமாசையிலே யுலசெல்லாம் பெரியவர் பெரியரெனவே சிறக்கவுமாசையிலே விசித்திரங்கள் செய்யவுமாசையொன்றிலே துறக்கவுமாசையிலே துயரடைந்து தூங்கவுமாசையொன்றிலேயே.

எனஇவ்விதமாக பரமசிவனிடம் விண்ணப்பித்து உலகை வெறுத்து, ஒருவரும்நாடற்கரிய வடலூர்ப் பெருவெளியில் ஓர் சிறுகுடிலில் சதாநஷ்டராயிருந்த இராமலிங்கசுவாமிகள் எக்குணவயத்தராவார்?

இதனால் உதயபூர்த்திபண்டாரம் முக்குணவயத்த ரென்பதும், இராமலிங்கசுவாமிகள் நீர்க்குணரென்பதும், பேதைப்

பெண்களும் சற்றும் ஐயமின்றிக் கூறுவரன்றோ. உதயமூர்
த்திபண்டாரம் தம்மிடத்துள்ள முக்குணத்தை சுவாமிகளின்
பீதேற்றிக்கூறுவது தமதறினின்மையேயாம்.

இந்தபத்திரிகையில் பூர்வபட்சத்தார்.

1 “சென்னப்பட்டணம் இராஜதானியைச்சேர்ந்த வட
லூர் மேட்டுக்குப்பத்தில கருங்குழிகணக்கர், ம-ா-ா-ஸ்ரீ, இரா
மலிங்கப்பிள்ளையவர்கள் அறபுதபபத்திரிகையொன்று விளம்
பரமிட்டார்” என்றார்.

மறுப்பு.

மஞ்சகுப்பாளில்லா அல்லது தென் ஆர்க்காடுஜிலாவை
ச்சேர்ந்த வடலூர்என்றது “சென்னைப்பட்டணம் இராஜதானி
யைச்சேர்ந்த வடலூர் என்றமையானே, திருத்துறைப்பூண்டி
யும் வடலூரும் ஒரே இராஜதானி யுள்ளடங்கியிருக்கவும், வட
லூரை சென்னைப்பட்டணம். இராஜதானியைச்சேர்ந்த வட
லூர்என வேறுபிரித்துக்கூறுவதால் இப்பத்திரிகையை எழுதி
னவர் சென்னப்பட்டணம், இராஜதானிக்குப் புறம்பாயுள்ள
ஈழநாட்டு இராஜதானியாரே என விளங்குகின்றது. பம்பாய்
இராஜதானியார் அல்லது பங்களா இராஜதானியாரெனக் கொ
ள்ளலாகாதோ வெனின், அனை தமிழ்நாட்டிலவா மாத்தின்,
ஈழநாட்டு இராஜதானியாரேயென வெள்ளிடமலைபோல் விள
ங்கும்.

அதுநிங்க ஈண்டு உதயமூர்த்திசுவாமிகள் “கருங்குழிக்க
ணக்க” ரென்றவிடத்து இராமலிங்கசுவாமிகளை இழித்தும்,
“ம-ா-ா-ஸ்ரீ” என்றவிடத்து உயர்த்தியும், கூறினமையானே
இவர் தாமதகுணத்தையும் சாதவீசகுணத்தையும் உடையா
ரெனவும் வெளியாகின்றது.

பூர்வபட்சத்தார்.

2 “அதனை (அறபுதபபத்திரிகையை) அவரதுசிஷ்யர்களுள்
கண்டிராக்டர் ஆறுமுகமுதலியாரா என்பவரும் ஆநீர்சபாபதி
சிவாசிரியர் என்பவரும் ஊரூர்கடோறும் கொடுத்தவந்தார்
கள். இராமலிங்கப்பிள்ளையின் பெரும்புளுகுக் ளெல்லாவற்றை
யும் உண்மையென்று பலர் நம்பினர்” என்றார்.

மறுப்பு

ஆறுமுகமுதலியார் என்பவர் ஓர் பெரிய இஞ்சினியர். ஆரீர் சபாபதி சிவாசிரியர் பெரிய ஆகமபண்டிதர். இவர்கள் தாமோ இப்பத்திரிகைகளை ஊரூர்கடோறுங் கொண்டுபோய் க்கொடுப்பவர்களாவார். அன்னசாலையில் ஆயிரக்கணக்காகக் கூடியிருந்தாருள் இப்பத்திரிகை யினைகொண்டுபோதற்கு சாமானியராயுள்ள வேறொருவருங் கிடைத்திலரா? இராமலிங்க பிள்ளை தாமோ எரித்துக்கொண்டு போரூரென்னது அம்மட்டில்விட்டதே ஆச்சரியம்.

பூர்வபட்சத்தார்.

3 “ நரசாபூர்ஜிலலா திருத்துறைப்பூண்டித் தாலுக்காவில் இருந்தசைவரான எமதுசிஷ்யர் ஒருவர் இறந்தார். அவரதுமனைவி அறிபாமையாலும், சனது கணவனைப்பெற்றேவெண்டு மென்ற அவாவினாலும் பத்திரிகைகொடுத்துவந்த இராமலிங்க பிள்ளைசீடர்களுக்கு அறிவிக்க, அவர்கள்சுவாமிகள் எழுப்பிக் கொடுப்பார், நீ கொண்டுவரலாமென்றுசொன்னார்கள். அவர் அவ்வாறே வடலூருக்குக்கொண்டுபோக வெளிப்பட்டபோது, அவன் இனத்தவராய் முத்துச்சாமிபண்டாரம் பூ. சுந்தரபண்டாரம் வேதாச்சலபண்டாரம் முதலினோர் கொண்டுபோதல் கூடாது என்று மறிக்கவும், அவள்கேளாது எடுப்பித்துக்கொண்டு வடலூருக்குப்போய்சேர்ந்தாள். இராமலிங்கம்பிள்ளை எழுப்பித்தருவேமென்று சொல்லப்புகைத்தனள்” என்றார்.

மறுப்பு

நண்பர்களே இந்த ஜெகஜாலபுகுகரின் கட்டுக்கதையை சற்றே கவனித்துக்களுங்கள்.

சைவரான எமதுசிஷ்யர் ஒருவர் இறந்தாரென்றார்.

சண்டு குறிக்கப்பட்ட சீடன்யாவெனன விசாரிக்கப்புகின் வந்தியாபுத்திரன் அல்லது மலடிமைந்தனேயாம். அவன் மனைவியோவென்றால் ககரூரவிந்தம் அல்லது ஆகாசத்தாமரையாம். இவ்விருவரும் கற்பனாமறுக்களாம். உள்ளபடியே இவருக்குச் சீடனிருந்திறந்திருப்பானாயின் அவன்பெயர் இன்ன தென்றும் அவன் இன்றான் மகனென்றும், அவன் மனைவி இன்ன பெயருடையாளன்றும் விளக்கியிருப்பார்.

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் தேவாரம்.

பண்-கொல்லிக்கொவாணம்.

தம்மாணையறியாதசாதியாருளரேசடைமேற்கொள் பிறையாணைவிடைமேற்கொள்ளிகீர்தன், கைம்மாளி னுரியாணைக்கரி காட்டிலாடலுடையாணைவிடையாணைக்கறைகொண்டகண்டத், தெம்பான்ற னடிக்கொண்டென் முடிமேல் வைத்திடுமென்னு மாயசயால்வாழ்கின்றவறிவிவாநாபே, நெம்மாணை யெறிகெடி லவடவீரட்டானத்துறைவாணையிறை போதுமிகழ்வன்போலியானே.

எனக்கூறியபடி தம்மூரிலுள்ள தமது சீடன் பெயரின்தென வறியாத ஆசிரியரு முலகிலுண்டோ? இப்படிப்பட்டவர் அயலூரி லிருந்துவந்த இராமலிங்கசுவாமிகளின் மாணுக்கர்கள் ஆறுமுந் முதலியார் என்றும் சபாபதி சிவாசிரியர் என்றும் எவ்வாறறிந்தனரோ?

பிரேதத்தை வெளியே கொண்டுபோனபோது “அவளது இனத்தவராய முத்துச்சாமி பண்டாரம், பூ. சுந்தரபண்டாரம், வேதாச்சலபண்டாரம் முதலாயினோர் வந்துகடுத்தார்கள்” என்றமையானே, தமக்குச் சம்பந்தமில்லாத இவர்கள் பெயரைத் தெரிந்தெடுத்தாக் கூறுகிறாருக்கு, இறந்துபோன தன்னேர் சீடன்பெயரும் அவன் மனைவியெயரும் தெரியாமற்போன தென்னையோ? உண்மையில் தமக்குச் சீடனொருவ னிருந்தி றந்தாலன்றோ இவர் அவன் பெயரைச்சொல்லப் போகின்றார். ஆகையால் இவைமுற்றுங் கட்டுக்கதையாமெனக்கொள்க.

உதயமூர்த்திப்பண்டாரத்துக்குச் சீடனொருவனிருந்திறந்தானெனக் கொரினும் “இவன் மனைவியின் இனத்தவர்கள் பண்டாரங்கள்” என்றபோது இறந்துபோனசீடனும் அவன் மனைவியும் பண்டார வமிசத்தவர்களாகவே இருக்கவேண்டும். அங்ஙனம் இவ்விருவரும் பண்டார வர்க்கங்கனா யிருப்பாராயின், இவ்வுதயமூர்த்திப்பண்டாரத்துக்கு வேறு எந்தப் பண்டாரமாயினும் சீடனாக வருவனோ? ஒருகாலும்வாரானெனக்கொள்க. அதனால் இப்பத்திரிகை உதயமூர்த்திப்பண்டாரத்தால் எழுதப்பட்டதன்றும். ஆறுமுகநாவலர் சார்பாரில் இக்காலத்துள்ளசிலர் இராமலிங்க சுவாமிகள் பேரிலுள்ள அழுக்காற்றால்

எழுதி விடுத்த கட்டுக்கதையேயாம். இது முழுப்பூசணக்கா யைச் சேர்ந்தில் மறைத்தலொக்கும். இவர் கூறும் ஏனைய கூற்றும் முற்றும் பொய்மையேயாம்.

இவ்வுதயமூர்த்திப் பண்டாரமே எழுதினதாகக்கொள்ளினும் இவர் தமது சீடன்பெயரைக் குறியாததற்குக் காரணம் அவ் ஹரிஜனச் செனன மரணக் கணக்கு இவர் பொய்மையைக் காட்டிக்கொடுக்குமென் றஞ்சினமையே யெனக்கொள்க.

இந்தப்பிரேதத்தைக்கொண்டுபோகக்கூடாதெனத் தடுத்த முத்துச்சாமி பண்டாரம், பூ. சந்தர பண்டாரம், வேதாச்சல பண்டாரம்ஆகிய இவர்களேனும் உண்மையில் அந்நாட்டிலிருந் தனர்களோவெனின் அவை முற்றுக் கற்பனையேயாம். ஆனால் ஈண்டுக்கூறிய பெயர்கள் எவர்களைக் குறித்ததெனில்? கதிரை வேற் பிள்ளையின் கபடநாடகத்தைக் கண்டித்தற்குச் சென்னை யிற் றேன்றியுள்ள தேவாரம்-முத்துச்சாமிமுதலியார், பூவை- கல்யாணசந்தர முதலியார், கிரிஸ்டியன் காலேசுதமிழ்ப்பண்டி தர் வேதாச்சலம் பிள்ளை இவர்கள் பெயரைமாற்றிக் கூறிய தென்க. இம்மூவரையும் அக்காலத்தில் உதயமூர்த்திதேசிகர் அறிந்திலராதலின் இப்பத்திரிகை யெழுதினவர் கதிரைவேற் பிள்ளையெனக்கொள்ளற கிடமாகின்றது. பின்னும் இவ்வு தயமூர்த்தி சுவாமிகளேனும் உண்மையி லிருந்தனரோவென ஆலோசிக்குமிடத்து, இக்கற்பனாப்பத்திரித்தை யார் பெயரால் வெளியிடலாமென யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில் தம்மன தில் உதயமாயின ளிதற்கு உதயமூர்த்தி தேசிகசுவாமிகள் என ப்பெயர் புனைந்தனர் போலும். இவர் எழுதினாரென்று எவ் வாறு கொள்ளலாமெனின், இப்பத்திரிகை யெழுதிய வசன நடையாலும், இவர் முன்னர் சாதிப்புரட்டர் என்றும், பன்னிரு பொய்மை கூறினவரென்றும் பலபத்திரிகைகள் வெளிவந்திரு ப்பதாலும், இராமலிங்கசுவாமிகளைத் தூஷித்தெழுதிய பருட்பா மறுப்பு முதலிய பத்திரிகைகளில் தமது பெயரைக் குறியாது கரந்திருந்து தமது மாணக்கரின் பெயரால் வெளியிட்டிருப்ப தனாலுமென்க. பொய்வழக்குப்பேசுதல், பொய்சத்தியஞ்செய் தல், பொய்பத்திரம்படைத்தல், யாழ்ப்பாணத்தில் மிகுந்துள்ள தென ஆறுமுக நாவலரே கூறியிருப்பதை யாழ்ப்பாணசமயநிலை 26-வது பிரிவிற் காண்க. பத்திரிகைகள் கொடுக்கவந்த இராம

லிங்கப்பிள்ளை சீடர்களுக்குத் தெரிவிக்க அவர்கள் சுவாமிகள் எழுப்பிக்கொடுப்பார் நீ கொண்டு வரவாமென்று சொன்னாரென்றமையானே, இந்தப்பெண் தனது புருஷன் இறந்துகிடக்க, அப்பிரேதத்தின் முன் அழுதுக்கொண்டிருக்குங் காலத்தில் இராமலிங்கசுவாமிகளின் சீடர்கள் இப்பத்திரியைக் கொண்டு போய் வாசித்துக் காண்பித்து அவளைத் தேற்றிப் பிணத்தை யெடுத்துவரச்செய்தாரெனத் தெரியவருகின்றது. அங்ஙனமாயின் சாஷுவீட்டில் இச்சீடர்கள் எங்ஙனந்துணிந்து நுழையக்கூடும்? இடங்கொடுத்தாலும், அழுதுக்கொண்டிருக்கிற பெண்ணினிடத்து யாரின் அறிவுகமில்லாத இவர்கள் எவ்வாறு போய்ப்பிரசங்கிக்கக்கூடும்? பிரசங்கிதாரென்றாலும், இவ்வாறு தலிப்பெண் அழுக்கையணிந்து எங்ஙனம் இவர்கள் பிரசங்கத்தைச் செலிக்கொடுத்துக்கேட்க இரைவள? மீகட்டாளெனினும், செத்தாரை இராமலிங்கசுவாமிகள் எழுப்புவாரென்றதில் அவ்வளவு சுலபத்தில் இவளுக்கு எப்படியும்பிக்கையுண்டாகக்கூடும்? அவளுக்கு நம்பிக்கையுண்டாயதெனினும், அவ்விடத்துக் கூடியுள்ள பந்துஜனங்கள் எவ்வாறு நம்புவார்கள். இவர்களைத் தடிக்கொண்டு புடைகதோட்டுவர்களன்றோ? அந்தோ! கொடுமை கொடுமை!! இவர் நாவில் நரம்பில்லார்போன்று புளுகுகின்றனரே!

“ அவள் கேளாது எடுப்பித்துக்கொண்டு வடலூருக்குப் போய்ச் சேர்ந்தாள் ” என்றாரன்றோ. திருத்துறைப்பூண்டிக்கும் வடலூருக்கும் சுமார் 100 - மயில் தூரமிருக்க அவ்வளவு துலைதூரமாயுள்ள இடத்திற்கு இப்பிரேதத்தை எவ்வாறு எடுத்தச் செலுத்தக்கூடும்!

பிணத்தை வடலூருக்குக் கொண்டுபோகவேண்டுமென்று இராஜங்கத்தாரை உத்திரவு கேட்டால் யாதுக்கென காரணங்கேளாது விடுவரோ! இராமலிங்கசுவாமி செத்தாரை எழுப்பித் தருவேமென்ற ரென்றால், மனுதாரரையும் இராமலிங்கசுவாமியையும் பிடித்துக் காவலிலடைத்துத் தெண்டித்துவிடுவார்களன்றோ!

இறந்தகாலத்து அழுது புரண்டுத் தேறி பிரேதத்தைக் கொண்டுபோகலாமென்றும், கொண்டுபோதல கூடாதென

றும், இவளுக்கும் அங்குள்ளவர்களுக்கும் ஒருவர்க்கொருவர் வா தங்கள் நிகழ்ந்து ஒன்றைரிச்சயிப்பதற்கும், இராஜாங்கத் தில் மனுக்கொடுத்து அவர்கள் உத்தரவு பெறுதற்கும் குறைந் தது 1 நாள் ஆகும் 1.

100 மயில்தூரம் பிரேதத்தை விடுத்துச் செலுத்துவதற்கு (இரவில் 19 நாள் கொண்டுபோக லாகாதாகவே) நாள் 1-க்கு 20 - மயில். விசிகம் கணக்கிட்டாலும், நாள் 5 ஆகும் 5.

வடலூர் செனறபின்னும் இராமலிங்க சுவாமிகள் தெரிச னம் எளிதில் சிடையாதாகவே, அங்கு காதநிருந்து அவர் தெரிசனங்கண்டு பிணத்தைபுதைக்க உத்தரவு பெறுதற்கு 1 நாள் ஆகும் 1.

எவ்விதத்தும் கெட்டியாய் ஒருவாரம் ஆகும் 7.

இவ்வேழுநாள் வரையிலும் இவர்கா பண்டாரசாதிபரா யிருப்பதால் பிணமிருக்கப் போசனம் செய்யுமா? பிரேதத் தை ஒருகிராமத்திலிருந்து உறொரு கிராமத்திற்கு கொண்டு செலுத்த முடியுமா? *சீவர்த்துக் கிராமணி செத்துங்கெடுத் தான் இருந்துங்கெடுத்தான்" என்ற பழமொழி யிலையே ஹம் கேட்டியிரோ?

* சீவமென்றவழி பணக்கார கிராமணி ஒருவனிருந்தான். அவன் அவ்வழி லுள்ளான் என்கே முந் துன்பப்படுத்துவந்தான் இவன் எக்ர லம் ஒழிவானென அவர்கள் பிரார்த்தித்து வருமநரலில் விவாகு கு மரணகாலம் நேரிட்டது. அக்காலத்தில் தான் செத்தபிற ஹம் அவர்க ளுக்குத் தீங்கிழைக்கவேண்டுமெனக்கருதி அக்கிராமத்தானை மெல்லாம் அழைப்பித்து அவர்களுக்கு மிகவும் உணக்கமாய் வந்தனஞ்செய்து நான் இதுகாறம் தெரியாதத்தனமாக உங்களுக்கு எதேதோ தீங்குகள் செய்துள் ளேன், அவற்றை நீவிர் மன திற்கொள்ளாது மன்னித்து நான் நல்லகெதி மடையும்படி எனக்கோருதவீசெய்யும்படி தவகளைப் பிரார்த்திக்கிறேன் என்றான். அதற்கு எல்லாரும் ஐக்கமுற்றவர்களாய் உமக்கு வேண்டுவ தெனையுளகெனவின்வினாக்கள். ஐயன்மீர், நான் ஐந்தவுடனே என்னை க்கொண்டுபோய் இந்நக்கிராமத்திற்கடுத்த ஓர் ஆலடியிலசமாதிசெய்விக்க வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தான். அவ்வாறேசெய்யவேமெனக்கூறி அவன் இறந்தவுடன் எடுப்பித்து அவ்வாலடியிற் கொண்டுபோனார்கள். அது அடுத்த கிராமத்தின் எல்லையாதலால் அவ்வூரார் ஒன்றுகூடி தடிக்கொண்டு புடைத்தார்கள். இவ்விருநிராமத்தாரர்களும் ஒருவர்க்கொருவர் புடைப்பு ண்டுமிகவருந்தினபோது சீவர்த்துக்கிராமணி செத்துங்கெடுத்தான் இரு ந்துங்கெடுத்தானென்று உணர்ந்தார்கள்.

எழுநாள் பிரேதத்தைக்கொண்டுபோக இராஜங்கத்தார் இடங்கொடுப்பார்களா? உத்திரவு கொடுத்தாலும் இந்த 7 நாள் வரையிற பிரேதம் அடூகி நாற்றமெடுத்துப்போகாதா? அக்காலத்தில் திருத்துறைப்பூண்டிக்கும் வடலூருக்கும் புகை வண்டிமார்க்கம் ஏற்படவில்லையே. ஏற்பட்டிருந்ததென்றாலும் ஒருவாறாக ஒப்பலாம். இவற்றையெல்லாம் யோசிக்குமளவில் “பொய்யா புளுகா எங்கேபோனாய் என பெண்டாட்டிசெத்த இழவுக்குப்போனேன்” என்பாளைமாலும்.

“இராமலிங்கப்பிள்ளை எழுப்பித்தருவேமெனப் புதைத்தாள்” என்றமையானே, உதயமூர்த்திதேசிகர் வடலூருக்கு அக்காலத்தில் போகாதிருக்கவும் இராமலிங்கசாமி அவளுக்குச் சொன்னது இவருக்கு எப்படித்தெரிந்தது. உதயமூர்த்திப்பாடாரஞ் சொன்னதெல்லாம் உண்மையேயாயின் இதுவும் உண்மையேயாம். அவையெல்லாம் பொய்மையாமெனக் கொள்வீன் இதுவும் பொய்மையாமென வெறுக்க.

இக்கட்டுக்கதை திருத்துறைப்பூண்டியில் இறந்தபிணத்தை எழுப்பித் தருவேமென்று இராமலிங்கப்பிள்ளை சொன்னமையால் வடலூரில் கொண்டுவந்து புதைக்கப்பட்டதென்று கோர்ட்டார் எடுத்துக்கொண்ட 5-வது குற்றத்தை நிராகர்த்ததற்பொருட் டெழுந்ததெனக்கொள்க.

பூர்வபகஷத்தார்.

(4) “கணவன்செத்த பின்னும் கிரியைசெய்யாமல் தாலிகட்டி க்கொண்டிருக்குப்படி இராமலிங்கப்பிள்ளை சொன்னமையால் அவன் மனைவி அங்கு அவ்வண்ணமிருக்கிறாள்.” என்றார்.

மறுப்பு.

உதயமூர்த்தி சீடனொருவன் இருந்திறந்ததும், அவன் மனைவி அப்பிரேதத்தை வடலூருக்குக்கொண்டுவந்து புதைத்ததும் உண்மையாக விருக்குமாயின், இராமலிங்க சுவாமிகள் அவளைத் தாலிகட்டி க்கொண்டிருக்கச் சொன்னாரென்பது உண்மையாகவேயிருக்கும். அங்ஙனம் நடந்ததில்லையாதலின்கவாயிகள் அவ்வாறு சொன்னது மின்றெனவொழிக்க.

பூர்வபகஷத்தார்.

(5) “அவ்வறுதலியின் உறவினமுறையார் எவ்விதத்தும் அவளை அழைத்துவந்து கிரியைக்கா முடிக்கவேண்டுமென்ற

னர். அங்கே மேட்டுக்குப்பம் போனபோது அங்கே கைம பெண்கள் நமது புருஷர்களை எழுப்பினித்தற்காகக் கூடியிருந்து சுமங்கலிகளைப்போலக் குலமும், மயசள், தாலி, நகை இவை தரித்திருந்தனர். சைவத்திற்கு மாறாக அக்கூட்டங் காணப்பட்டமையால் உலகாயதக்கூட்டமாக விளங்கிற்று. அவ்வுலகாய தக்கூட்டமாகிய பெண்கள் கூட்டம் புடைசூழ இராமலிங்கப் பிள்ளை உலகாயதமதப்பிரபுவாகக்காணப்பட்டார். சைவராயி ருந்தால் அதற்கைய மாறுபாடான செய்கைகளைச் செய்யவும் செய்விக்ஷவும் சம்பாதிப்பாரோ?" என்றார்.

மறுப்பு.

இவ்வாக்கியம் முற்றும் பொய்மையேயென வெள்ளிடை மலைப்பால்விளங்குவதால்மறுப்புமென்றுவெதிலை. ஏனென்றால் ஆகாயத்தில் அம்மிபறககக்கண்டேனென்ற லொருவன். அதற் குச்சான்ம நறவநத முதல்சாட்சி அது கிழக்கிலிருந்து மேற் கே பறந்துசென்றது நானுமறிவேனென்றன். இரண்டாவதுசா ட்சி அப்போது சரியாக மலை 6 - மணி நேரமிருக்கும்நானுங் கண்டேனென்றன். மூன்றாவதுசாட்சி அப்போது நான்பட் டம்பறகக விட்டிருந்தேன் அந்த அம்மியில பட்டு பட்டம் கிழிந்துபோயிற்று, அதனால் அம்மிபறநததை நானும் அறி வேனென்றன். இதுமுற்றும் பொய்யென எல்லாருமறிந்தி ருந்தபோதிலும், அம்மி அவ்வாறு ஆகாயத்தில் பறநததிலஎன எவரேனும் சாட்சியால் ருசப்படுததமுடியுமோ? அதுபோ லாமிதுவெனக்கொளக.

4, 5 பிரிவுகளிலுள்ள இக்கட்டுவொக்கியம் இராமலிங்கப்பிள்ளை உல காயதத்தில் முதிர்ந்து மகளிர்கூட்டமே இவர்க்கு இறுதிக்கூட்டமாயின தென்னும் 2 - வது குற்றத்தை நிராகரித்தற்பொருட்டெழுந்ததெனக் கொள்க.

பூர்வபக்ஷத்தார்.

(6) " அங்கே புடமிடுவதும் மூலிகைகள் துவைப்பதும், அரைப்பதும், காய்ச்சுவதுமாக இருந்தார் சிலர். கன்டிராகட்டர் ஆறுமுகமுதலியார் இரண்டொருவரைக்கொண்டுதாம்சென்னை யினின்றுங்கொண்டுவநதிரும்புத்துண்டுகளை அடுக்குவித்தார். இது எதற்கென்று கேட்டேன். இராமலிங்கப் பிள்ளை இரச வா தம் பண்ணுதற்கென்றார்." என்றார்.

மறுப்பு.

நண்பர்களை! ஈண்டு சற்றே கவனியுங்கள். நமக்கு இரசவாதஞ்செய்யத்தெரியுமென டொய்மைகூறிவந்த எத்தனையோ புரட்டர்களைக் கண்டிருப்பீர்கள் அல்லது கேட்டிருப்பீர்கள். பலபேர் கூட்டங்கூடி யிருக்குமிடத்தில் நான் இரசவாதஞ்செய்வேமென அறைகூவி மூலிகைகள் துவைத்ததாவது, அரைத்ததாவது, காய்ச்சினதாவது, புடமிட்டதாவதுகண்டதுண்டா? அல்லது கேட்டதுண்டா? பொன்செய்தற்காக பாரக்கணக்கான இரும்புகளை அடுக்கிவைத்திருந்ததை கேட்டதுண்டா?

இவ்வாறு நடந்ததுண்மையெய்யின் போலீசார் இவரை உடனேகொண்டுபோய்ச் சிறைச்சாலையி லடைத்துத் தண்டியாது விடுவரோ.

நாவலரின் சார்பார் இராமலிங்கசாமி இரசவாதஞ்செய்கிறாரென்று புரளிச்செய்ததைக்கேட்டு போலீசார் சோதனைக்குவந்தார்கள். சுவாமிகள் தாமிருக்குங்கூடி சையைவிட்டு வெளியேவந்த உள்ளேபோய்ச் சோதனை செய்துக்கொள்ளலாமெனச் சொல்லவும், அவர்கள்வந்து பார்த்து அவ்விடத்தில் அவ்வாறு ஒன்றும் நடந்திலென்றறிந்து கலெக்ட்டருக்கு ரிப்போர்ட்டு செய்து போயினமையாவரே யறியாதார்?

பூர்வபகிஷ்த்தார்.

(7) “அதன்பின் எமது சிஷ்யன் மனைவியையும் அவள் கொடுத்த பணத்தையும் கொடுத்தனுப்பவேண்டும். அந்த பிணத்தையும் இவ்விடத்திற்குள்ளே கொளுத்துவிக்கின் அபரக்கிரியைகளை முடிப்பேம் என்றேன்.” என்றார்.

மறுப்பு.

இதனால் செத்தபிணங்களை இராமலிங்கப்பிள்ளை எழுப்பித்தருவேமென முன்னர் பணம் வாங்கிக்கொண்டு புதைப்பிக்கச்செய்தாரென ஏற்படுகின்றது.

முன்னர் இவ்வுதயமூர்த்தி பண்டாரம் திருத்துறைப் பூண்டியிலிருந்து கொண்டுவந்த பிணத்தை இராமலிங்கப்பிள்ளை எழுப்பித்தருவேமென்று சொல்ல புதைத்தாள் என்

றனரேயன்றிப், பணம்வாங்கிக்கொண்டு புதைப்பித்ததாகக்கூறவில்லை. பணம்வாங்கினாரென ஏற்பட்டபோதும், மயானத்திலுள்ள வெட்டியானைப்போல பிணம் ஒன்றுக்கு இத்தனைப்பணம்வாங்கினாரென யாதோர் கணக்கு ஏற்பட்டதாகவு மில்லை. பணங்கேளாது பிணத்தைப் புதையுங்கள் நாம் எழுப்பித்தருவேமென்றாரென்றாலும், இவர் பெரியவராயிருத்தலின் பணத்தினிடத்து விருப்பமில்லாதவர், இவரிடத்தில் ஏதேனும்கத்துவமிருக்குமென நம்பிச் செய்வார்கள். பணங்கேட்டாரென்றால் இது பணநசும்பாதிக்கு நிமித்தம் ஏற்பட்ட ஒருவிதமோசமென ஒருவரும் கெருங்கார். பின்னும் பிணங்களையும் அவ்விடங்கொண்டுபோகார். ஐயோ பாவம் இவர்கூறும்கூடையுளுகூறல் ஒருண்மையேயு மிருக்கலாகாதா !

இவ்வுதயமூர்த்திப்பண்டாரம் அவன் அவ்வாறு கொடுத்திருந்ததாகப் பணத்தைக்கேட்டார் என்றாலும் ஒருவாறு ஒப்பலாம். கொளுத்தவேண்டுமென மண்ணிற புதைக்கப்பட்ட பிணத்தை வெளிப்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டார் என்பது பொருந்தாவிஷயமாம். ஏனென்றால் புதைக்கப்பட்ட பிணம் அபூகி நாற்றமெடுத்து மண்ணில்மக்கிப்போனபின்னர் எடுத்தால் எலும்பிருக்குமேயன்றி வேறுஎன்னையிருக்கும்? அவ்வெலும்பையா வெநிததுக்கொளுத்துவது ?

பின்னும் “அப்பிணத்தைக் கொளுத்துவிக்கின் அபரக்கிரியைகளை முடிப்பே” மென்றமையானே அவ்வுடலம்தகனஞ்செய்யாதவரையில் அபரக்கிரியை செய்யலாகாதென்பது இவர் கருத்தேபோலும். ஊர்ப்பிரமாணம் போகையில் வழியில் பேசுகண்டிற்றந்தாரைக் கொளுத்தவேலாது புதைப்பித்துவிட்டு விடுவந்து சேர்ந்தபின் இவர்போன்ற பண்டாரங்கள் அபரக்கிரியை முடித்து வைக்கின்றாரே அது எந்த பிரமாணத்தைக்கொண்டு செய்கின்றார்கள்? அந்தப் பிரமாணங்களை இவர்கற்றிலார் போலும்! முதலைவாய்ப்பட்டி. றந்தனர் பலர். நீரில்விழுந்திறந்தாரும் மலையில்விழுந்திறந்தாரும் பலர். இவர்களுக்கு அபரக்கிரியை செய்வதில்லையா. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் முதலைவாய்ப்பட்டி றந்த பாலனை வெளியாக்கியதுபோல இவர் பிணத்தைவெளிப்படுத்தி கொளுத்திய பின்னர்தான் அபரக்கிரியை முடிப்பாரோ ?

மோகூத்தைச் சென்றடையு மார்க்க மின்ன தென்றறி யாது, சிவயோகியராயுள்ள இராமலிங்கசுவாமிகளை தூஷித்துத் தீராமகத்திற் சென்றுழலும் இவர்தாமோ தமது சீடர்களுக்கு அபரக்கிரியைகளைச்செய்து அவர்களை வானுலகிற்குச் செலுத்தப்போகின்றார்.

பூர்வ பகஷத்தார்.

(2) “ அவற்றிற்குச் சிறிதுநேரம் பேசாம. லிருந்தார். யாம் இராமலிங்கப்பிள்ளை அவர்களை தயை செய்கவென்று சொன்ன மாத்திரத்தே, பிள்ளை அவர்கள் குட்டிபோட்ட ஞானிபோலக் குரைத்துக் கோபித்து இவரை அப்புரப்படுத்துங்கள் என்றார். எமக்கு அச்சமும் வியப்பும் அதிகரித்து என்னைகுற்றஞ்செய்தே மென்று கேட்க, இங்கே பிள்ளையென்றசொல் கூடாது. திருவருட் பிரகாசவள்ளலார் அல்லது சுவாமிகள் என்று சொல்ல வேண்டும் என்று அவர் தமது சீடர்க்குத்தெரிவித்தபடி அவர்களைனக்குச்சொன்னார்கள் ” என்றார்.

இராமலிங்க சுவாமிகளை வாதில் வென்று வெற்றி பெற்று வரும்படி ஈழநாட்டாரால் ஏவப்பட்டு கோபாவேசங்கொண்டு வந்த குதர்க்கவாதிகளெல்லாம் சுவாமிகள் சந்நிதி தீக்ஷணியத்தால் அவர்கள் கோபாவேசம் நீங்கிச்சார்தழர்த்திகளாகிமெளன நிலையிலிருந்து, சந்நதியினின்றும் நீங்கும் காலத்து தீர்க்க தண்டஞ்செய்து வந்தார்களென்றால், இராமலிங்க சுவாமிகள் கோபாவேசங் கொண்டாரென்பதை யாவரே நம்புவர்? மலையைப்பார்த்து நாய்குரைத்ததொப்ப இவர்மேல் இவ்வாறு சொல்வதனால் வரும் பயன் என்னையோ? இவர் கோபமிருந்தவிடத்துங் குடியிருந்தறியாரே சற்றும் பழிபாவத்திற்கஞ்சாது இவ்வாறு கூறிய அண்டப்புரட்டர் வேறு என்னதான் கூறார்?

பிள்ளையென்று சொல்லப்படாது திருவருட் பிரகாசவள்ளலார் அல்லது சுவாமிகள் எனக்கூறவேண்டுமெனக்கூறின ரெனின், இராமலிங்கசுவாமிகள் தமது திருவருட்பாவில் “ பெரியவர் பெரியவரெனவே சிறக்கவுமாசையிலலை ” யென்றவாக்கியத்தை யேனுமறிந்தாரிலரோ? ஆகையாலிவர் கூறுவன வெல்லாம் பொய்மையாமென் றொழிப்பாம்.

பூர்வ பக்ஷத்தார்.

(9) “ யான் ஆச்சரியவசத்தனாய் அற்புதப் பத்திரிகையிலும், தாம்பாடி யச்சிடுவித்த புத்தகத்திலும் இராமலிங்கப்பிள்ளை என்று தானே போட்டிருக்கிறார். இராமன் என்ற பெயர் இராமலிங்கம் என்றாகி அது இராமலிங்கப்பிள்ளையாய் மாறியிருந்ததே. அதுவும் ஒருவரிடத்திற்குள் சுவாமிகளாகித் திருவருட் பிரகாசவள்ளலாரானது எமக்குத்தெரியாது” என்றார்.

க ண் ட ன ம்.

இவ்வுதயமூர்த்திப் பண்டாரம் இராபலிங்கசுவாமிகள் குழந்தைப் பருவமுதலாக உடனிருந்து உண்டு வளர்ந்தனரோ? சுவாமிகள் குழந்தைப்பருவத்திருந்த இடம் சென்னை நகராகவும் பண்டாரமிருந்த விடம் 200 மயிலுக்கப்பாற்பட்ட திருத்துறைப்பூண்டியாகவுமிருக்க, சுவாமிகளை இராமன் என்றழைத்ததும், இராமலிங்கமென்றதும் இராமலிங்கப்பிள்ளை என்றதும் இவர் எப்படியறிந்தனரோ? தம்முருக்குசமீபமாயுள்ள வடலூருக்குச்சுவாமிகள்வந்து 18-வது காலம் வரையில் வசித்திருக்கவும் ஒருவருடத்திற்குள்ளாக சுவாமிகளானதும் திருவருட்பிரகாசவள்ளலாரானதும் எமக்குத் தெரியாதென்றமை என்னையோ? இவர் சுவாமிகளை விட்டு ஒருவருடந்தான் நீங்கியிருந்தார்போலும். தூரத்திலிருந்தகாலத்தில்கழந்தன வெவ்லாமறிந்து சமீபத்தில் வந்திருந்த காலத்து நிகழ்ந்தன வறியாமற் போனதற்குக் காரணமென்னையோ?

7. 8. 9. பிரிவுகளிலுள்ள இக்கட்டுக்கதைகள் இராமலிங்கப்பிள்ளை தம்மை திருவருட்பிரகாசவள்ளலார் அல்லது சுவாமிகள் எனச்சொல்லும் படி பணித்தார். தம்மை இராமலிங்கப்பிள்ளை என்று சொன்ன விடத்து குடீபோட்ட நாய்போற் குரைத்தாரென்ற 4-வது குற்றத்தை நிராகரித்தற்பொருட்டெழுந்ததெனக்கொள்க.

பூர்வ பக்ஷத்தார்.

(10) “ தம்முடைய பெயரைச் சொன்னதற்கு இவ்வளவு கோபஞ்செய்தவர் நாவலர் என்ற சொல்லுக்கு அவருணர்ந்தும்பண்ணி, நாவலரை நிந்தித்ததும், அதற்கு நாவலர் மஞ்சு குப்பங் கோர்ட்டில் ஜாயிண்டுமொஜிஸ்ட்ரேட் மிஸ்டர். ராபர்ட்

துரையவர்களிடத்தில் வழக்குக் கொண்டுவந்த காலே, நான் போயிருந்த தவணையாகிய (1871) சக்ரலக்ஷ்மீமார்கழிமீ இராமலிங்கப்பிள்ளை இராமலிங்கப்பிள்ளை யென்று கோர்ட்டில் பலருமறியக்கூப்பிட்டதற்கு என்னசெய்தார் ”

“ அதில் தம்மையடுத்த பிராமணர்க்கு விதித்த அபராதப் பணத்திற்காகவும், செலவுபணத்திற்காகவும் முட்டுப்பட்டு எமக்குத் தெரிந்த சைவ வேளாளர்களிடம்போய்ப் பணங்கேட்ட காலே, அவர்கள் பொய்சத்தியம் செய்த பிள்ளையே ! கணக்கப்பிள்ளையே ! என்று பலமுறை நிந்தித்ததற்குக் கூப்பிட்டதற்கும் என்ன செய்தாரென்றேம். ” என்றார்.

க ண் ட ன ம்.

நன்பர்களே! சற்றுக்கவனியுங்கள், சிதம்பரத்திலுள்ள தீக்ஷிதசுவாமிகளை ஆறுமுகநாவலர், தீக்ஷித செய்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் ஆகமளிதியாய்ப் பூசைசெய்ய வேண்டுமென்றும் கண்டனங்கள் செய்ய ஆரம்பித்தார். தீக்ஷிதர்கள் கோபானேசங்கொண்டு ஆறுமுகநாவலரை, சமுநாட்டுச்சாணன் பாணச்சேரிப்பறையன், இவனா எங்களைக் கண்டிப்பதெனப் பலவாறாக வைதனர்கள். பின்னர் இவனுக்கு நாவலரென்ற பட்டமெண்ணி அதற்குப்பொருளுரைக்கவேண்டுமென இராமலிங்கசுவாமிகளைச் சூழ்ந்துக்கொண்டார்கள். சுவாமிகள் பொருள் சொல்லாவிடின் இவர்கள் விடாரே இதற்கென் செய்வதென அஞ்சி, முன்னர் சிலசபுணாமான அந்தந்தங்களை பெடுத்துச் சொன்னார். அவை எங்களுக்கு வேண்டிவதன்றும், அவகுணர்த்தங்களாகக் கூற வேண்டுமெனத் தீக்ஷிதர்கள்கேட்க, அதற்கான சிலஅவகுணர்த்தங்களை எடுத்துவிரித்தார். இதைக்கேட்டிருந்த நாவலரின்கார்பார் நாவலருக்குச்சொல்ல, நாவலர் தீக்ஷிதர்களையும் இராமலிங்கசுவாமிகளையும் சேர்த்து மஞ்சகுப்பம் கோர்ட்டில் இவர்கள்மேல் அவதூறுகுற்றத்திற்காக வழக்குத்தொடுத்தார். விசாரணைகுறித்தகாலத்தில் கோர்ட்டுக்கு நாவலர் முன்னர்வந்து சேர்ந்தார்; அவர்க்கு அங்குள்ளார் நாற்காலிகொடுத்து இருக்கச் செய்தனர். அக்காலத்தில், இராமலிங்கசுவாமிகள் கோர்ட்டு விசாரணைக்கு வருகிறார் என்று அந்தஜில்லாவிலுள்ள கன்வசன்களுந் தனவான்களுமாயுள்ள பிரபுக்களும் சிவநேயச்செல்வர்களுமாக கோர்ட்டில்வந்துநிறைந்தனர். கோர்ட்டின் தெருவென்

சும்ஜனங்கள் வந்து நிறைந்தனர். மாஜிஸ்ட்ரேட்டு துரையவர்கள் வண்டியில்வந்து இறங்குதற்கு இடங்கொடுக்கவில்லை. இதுஎன்ன ஆச்சரியம் இவ்வளவு ஜனங்கள்வந்து கூடுதற்குக் காரணமென்ன என அவர் அங்குள்ளாரை வினவினர். வடலூர் இராமலிங்க சுவாமிகள் கோர்ட்டுக்கு வருகின்றாரெனப் பார்க்கவந்திருக்கிறார்களென்றனர். உடனே இராமலிங்கசுவாமிகளும் தமது திருக்கூட்டத்துடன் வண்டியில்வந்திறங்கினர். சிரஸ்தாதார், தாலில் தார், வக்கில்கள் நாஜர் முதலானவர்களும் எதிர்க்கொண்டு போய் நமஸ்கரித்து சுவாமிகளை வண்டியிலின்று இறக்கி இட்டுக்கொண்டுவருவதைத் துரைகண்டு ஆச்சரியமுடைய தமது ஆசனத்திற் போயிருந்தனர். சுவாமிகள் வரவைக்கண்ட மாத்திரத்தில் எழுந்து நன்று தொப்பியைக் கழற்றிக்கொண்டு சலாஞ்செய்து அவரை ஓர் தனித்த அறையில் நாற்காலி கொடுத்து வீற்றிருக்கும்படி உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு உத்திரவு செய்தனர். அவ்விடத்தில் வேறு நாற்காலி இல்லாமையால் நாவலரை எழுநதுநிற்கச்செய்து அவர் உட்கார்ந்திருந்த நாற்காலியையக்கொண்டுபோய் இராமலிங்கசுவாமிகளுக்கு இடுவித்து வீற்றிருக்கச்செய்தனர். “கோர்ட்டிவிசாரணைகாலத்து (இராமலிங்கப்பிள்ளை இராமலிங்கப்பிள்ளையென்று பலரும் அறியும்படி கூப்பிட்டதற்கு என்னசெய்தார் ” என முக்குணவயப்பட்ட உதயமூர்த்திப்பண்டாரம் கூறியமுதவாறு) இவரைக்கோர்ட்டார் கூப்பிட்டதுமில்லை, குற்றவாளிக் கிரிக்கவேண்டியஸ்தானத்தில் கொண்டுவந்து நிறுத்தினதுமில்லை, அவரிடம் வாக்குமூலம் வாங்கினது மில்லை. இதைக்கண்ட நாவலரும் இராமலிங்கசுவாமிகளுக்கு நடந்த சீருஞ்செல்வாக்குங் கண்டு அச்சமும் நாணமுங்கொண்டு நாம் இவரீது தெரியாததனமாகவழக்கெடுத்திட்டுடோம் என்செய்வதென மனமாழ்கிவின்றனர். இவ்விடத்தில் எடுத்துக்கொண்டவழக்கு கிறிமினல்கேசு ஆனதால் அவதூறுகுற்றத்தை ரூசப்படுத்தவேண்டியதுவாதியின்கடமையேயானதால், கோர்ட்டார் ஆறுமுகநாலலரைநோக்கி முன்னர் தீக்ஷிதர்கள் என்னை செய்தனர்களென்றார். நாவலர் தம்மை வைதனரெனக்கூறி சாக்கினை யுங்கொண்டு ரூசப்படுத்தினர், தீக்ஷிதர்களும் வைதனுண்டென ஒப்புக்கொண்டமையால் அவர்களுக்கு கோர்ட்டார் 50-ரூபா அபராதம் விதித்தனர்.

பின்னர் இராமலிங்கப்பிள்ளை என்செய்தாரென ஆறுமுகநாவலரைக்கேட்க, தீக்ஷிதர்கள் ஏவுதலின்பேரில் இவர்நாவலர் என்ற பதத்திற்கு அவகுணர்த்தங்கள் கூறினர் என்றார். கோர்ட்டார் இவர்கூறிய அவகுணர்த்தங்கள் ஆறுமுகநாவலர் என்ற வாக்கியத்திற்காகவா அல்லது நாவலரென்ற வாக்கியத்திற்காகவாவென மறுத்துக்கேட்டார்கள். அதற்கு நாவலர், நாவலர் என்ற சொல்லுக்கேயென்றார். அதற்குக்கோர்ட்டார் நாவலர் என்ற சொல் பொது வாக்கியமானதால் அதற்கு சுபகுணமாகவேனும் அவகுணமாகவேனும் பொருளுரைத்தல் அவதூறுகுற்றமாகாதெனச் சுவாமிகளை யாதொருவாக்கு மூலபுங்கேளாது விடுதலை செய்தார்கள். இதுளிஷயம் இங்ஙனமிருக்க, நாவலர் கக்யார் சிலர் இராமலிங்கப்பிள்ளை கோர்ட்டில் வந்தகாலத்தில் அங்குள்ளார் சிலர்கூடி நீர் ஆறுமுகநாவலரை இவ்வாறு இழிவுகூறலாமா வெனக்கேட்டதாகவும், அதற்கவர், அப்பாணை சாமியாணை நான் அவ்வாறு கூறவில்லையென்று பொய்மை சொன்னதாகவும், அம்மட்டேபோதுமென நாவலர் இராமலிங்கப்பிள்ளையை கேவலில் நின்றுநீக்கிக்கொண்டாரென்றும் கூறுகின்றார்கள். வேறுசிலர் அங்ஙனமன்று, தீக்ஷிதர்கள் நாவலரை வைததுண்டாவென இராமலிங்கசுவாமியைக்கோர்ட்டார்தேட்டதாகவும், அதற்கவர் நான் அவடத்திலிருந்ததில்லை அவரை வையக்கேட்டதாயில்லையெனப் பொய்சத்தியஞ்செய்தாரெனக் கூறுகிறார்கள். குற்றவாளியாகக் கொண்டுவரப்பட்டவரிடம் கோர்ட்டார் சாக்ஷிக்கேட்பதுண்டோ? இராமலிங்கசுவாமியை ஆறுமுக நாவலர் குற்றவாளி ஜாபித்தாவிலிருந்து தாமேநீக்கிவிட்டார் என்பதும் பொய்மையே, கோர்ட்டார் இவரை சாக்ஷி கேட்டாரென்பதும் பொய்மையேயாம்.

நடந்தவுண்மை இவ்வாறுகளிருக்க, நாவலர்சார்பார் இராமலிங்கப்பிள்ளை பொய்சத்தியஞ்செய்தாரெனப்பறையடித்து உலகோரை மயங்கச்செய்கிறார்கள். அந்தோ இவர் பாவமிருந்துழியென்னே.

ஆறுமுகநாவலராவது தமது சரித்திரத்தில் இராமலிங்கப்பிள்ளை கோர்ட்டில் பொய்சத்தியஞ்செய்தாரெனக் கூறியுள்ளாரா? அங்ஙனமில்லாதிருக்க சென்னை போலீஸ் கோர்ட்டு

டார்முன்பாக, இராமலிங்கப்பிள்ளை பொய்சத்தியஞ் செய்தாரெனக்கூறினவர்களே, பொய்சத்தியஞ்செய்தவர்களாவாரன்றி, இராமலிங்கசுவாமிகள் பொய்சத்தியஞ் செய்தவராகார். கொடுமை கொடுமை!

ஆறுமுகநாவலர் இராமலிங்கசுவாமியை எவ்விதத்தும் தண்டிக்கவேண்டாம் என்று கோர்ட்டில் கொண்டுவந்த காலத்து, இராமலிங்கப்பிள்ளை தாம் அவ்வாறு சொன்னதின்றெனப் பொய்மைகூறினாரெனினும், சாக்ஷிகளைக்கொண்டு ரூசப்படுத்தி தண்டிக்கொழிப்பாராயன்றி இவரைக்குற்றவாளிஜாபிதாவில் நீக்கவேண்டியகாரணமென்னையோ? ஒருகால் நாவலர் தயாமூர்த்தியாதலால் இராமலிங்கப்பிள்ளையிடத்து இரக்கமுற்று விடுதலைசெய்தாரெனக் கொள்ளலாகாதோவெனின்? இந்நாவலர் தாம்செய்த பற்பல பிரசங்கங்கினிலும் நடராஜப்பெருமான் கைலேசினின்றும் சிதம்பரத்தில் ஏழுநதருளிவந்த காலத்தில் தீகழிதசுவாமிகளெல்லாம் அவருடன்கூட வந்தவர்களென்றும், அவர்கள்வேறு சுவாமியென்றெனக்கூறலாகாது, தில்லை மூவாயிரவருந்நடராஜப்பெருமானும் ஒருவராயிருத்தலின், அவரே இவர்கள், இவர்களே அவர் எனச்சமத்துவங்கூறிப் புகழ்ந்திருந்தும், அதைமறந்து தீகழிதர்களே தம்மை வைதார்களெனக் கோர்ட்டில் கொண்டுவரப்போய்ந்து அபராதம்போடச் செய்தவித்தனரே. இவர்தாமோசைவர்! இவர்தாமோ இராமலிங்கப்பிள்ளை யிடத்தில் இரக்கம்வைத்து விடுதலை செய்தவராவார்! இவர்கையிற் பிறந்தார்க்கு இரக்கமென்ப தெவ்வாறுண்டாகும்.

பின்னும் சென்னைப்பிரசிடென்ஸி மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகோர்ட்டில் கதிரைவேற்பிள்ளை பக்கத்தில் ரான்றுகூறவந்த உபாத்தியாயபர் இராமலிங்கப்பிள்ளையும் வைத்திலிங்கப்பிள்ளையுமே நடேச தீகழிதர்என்பவர் நாவலர் என்றபதத்திற்கு இராமலிங்கசுவாமிகளை அவகுணர்த்தங்கூறும்படி செய்தவித்தாரெனச் சான்றுகூறியிருக்கிறார்கள். அதனானே அபராதம்விதித்தமை தீகழிதர்களுக்கேயன்றி இராமலிங்கசுவாமியைச்சேர்ந்த வேறுபிராமணர்களுக்கின்றும். அத்தீகழிதர்கள் இந்தவழக்கைப்பற்றி கோயில் பொதுப்பணத்திலிருந்து செலவிட்டதேயன்றி வேறின்றும். அப்பெருதுப்பணம் இவ்வித செலவுக்காகவே தீகழிதர்க

ளால் சேர்க்கப்படவுள்ள பணமாம். அது இக்காலத்தும் அபரிமிதமாய்க் குளிந்துகிடக்கின்றது. இவ்விதமாகவே கோர்ட்டில் ஏதேனும் நடவடிக்கைகள் ஏற்படும் பக்கத்தில் ஒருவரைப் போய்ப்பணம்வேண்டுமென யாசிக்கவேண்டுவதின்றும். இவர்கிலைசைவரைப்போய்ப் பணம் கேட்டாரென்பதும், அதற்கவர்கள் பொய் சத்தியம்செய்தபிள்ளையே கணக்கப்பிள்ளைய என நிந்தித்தாரென்பதும், உண்மையாகவாம். தரதுள்ள துள்ள அழுக்காற்றை வெளிப்படுத்திய தெனக்கொள்க.

10-வது பிரிவினா இக்கட்டுக்கதை இராமலிங்கப்பிள்ளை மஞ்சு குப்பம் கோர்ட்டில் பொய்ச்சத்தியஞ் செய்தாரென்னும் 5-வது அவதூறு குற்றத்தை நிராகரித்தற்பொருட்டெழுந்த தெனக்கொள்க.

பூர்வ பக்கத்தார்.

(11) “ இவற்றைச் சொல்லவே பிள்ளையவர்கள் அஞ்சலி செய்து அங்கனஞ்சொல்ல வேண்டாம் என்று வேண்டிக்கொண்டனர்; இதனாலே இவர் குணம் மாறிச் சொல்வாரென்பது தெரிந்தது ” என்றார்.

க ண் ட ன ம்.

இவர் வாக்கியங்கள் அளவுகடந்தபொய்மையேயாம். இக்கட்டுவாக்கியம். “ முக்குணவயத்தின்முறை மறைந்ததை ” எனத்தமது பத்திரிகைக்கு பெயர்த்தந்தமையை நிறுவதற்காக வெழுந்ததெனக் கொள்க.

பூர்வ பக்கத்தார்.

(12) “ பின்னர் பிள்ளை அவர்களைப்பார்த்து சுவாமிகாள் ! இறந்தவர் உயிர்பெற்றெழுதல் மூப்பினர் இளமையைப்பெற்று நிற்பல் முதலிய அற்புதங்களைச்செய்வே மென்று விளம்பரமிட்டாரே ” முதலிய என்றதனால் குறிக்கப்படும் மற்றைய அற்புதங்களெவையென்று கேட்டேம். அதற்கு இராமலிங்கப்பிள்ளையவர்கள் சொன்னதாவது பிள்ளையில்லாதவர்க்கு அது பெறுவித்தல், கை, கால், கண், இவையில்லாதவர்க்கு அவை கொடுத்தல், பொன் இல்லாதவர்க்குப் பென்செய்து கொடுத்தல், நோய்நீக்கல் முதலாயின என்றார். அவைகளுள் ஏதேனும் யார்க்காவது செய்ததுண்டா வென்று கேட்டேம். இனிமேல் நடக்கும் என்றார். எப்போது என்று கேட்டேம். இரண்டரைநாழி

கைக்குள் என்றார். அதுவரைக்கு மிருந்து நடக்கவில்லையே யென்றேம். தேவநாழிகையன்றி மானுட நாழிகையல்ல என்று பின்னர் உத்தரநீந்தார். அங்கு நம்பிப்பலநாட் கரத்திருந்தவர்கள் சொல்வனவெல்லாம் புளுகு என்று வைதுபோயினர் ” என்றார்.

க ண் ட ன ம்.

இவற்றை இராமலிங்கசுவாமிகள் சொன்னாரென்பது முற்றும்பொய்மைபாம். அவரைப்பிழிபக்காரனுக்கு நிமித்தம் பொழுமை மிகுதியால் எழுதிவிடுத்த கற்பனாவிஷயமாம்.

1-3-12-வது பிரிவுகளில் கூறிய இக்கட்டுக்கதைகள் இராமலிங்கப்பிள்ளை கம்முடைய புளுகுசொல்லாம் நடக்காமையால் அனேகர் வைதனர்களும் முதலாவது அவதூறு குற்றத்தை நிராகரித்தற்பொருட்டுட முத்தெனக்கொள்க.

பூர்வ பக்ஷத்தார்.

(13) “ உடையார் பாளையம் என்னும் ரெட்டிப்பாளையத்துப்பெண்கள் பருடவரங்கேட்க அவர்களுக்கு இராமலிங்கப்பிள்ளை பிள்ளைவரங் கொடுத்ததுபோலத் திருத்துறைப்பூண்டியினின்றும் போயவளுக்கும் பிள்ளைவரங் கொடுக்கப்பட்டமையால் ஆகுலித்துத்திரும்பினோம் ” என்றார்.

க ண் ட ன ம்.

ஈண்டு உடையார் பாளையம் எனவாளா கூறுது. “ உடையார் பாளையம் என்னும் ரெட்டிப்பாளையம் ” எனக்கூறிய தென்னை எனின், சென்னை போலீசு மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டார் சாட்சிக்காக வந்திருந்த வடலூர் கிராமமுன்சீப்பு புருஷோத்தமரெட்டியாரை ரெட்டிப்பாளையத்திலிருந்த ஒருபணக்காரரிடஞ்சென்று அவர் பகைவரைச்சூனியஞ்செய்து கொன்று விடுகிறேனென்று இராமலிங்கப்பிள்ளை 1000 ரூபா தங்கங்கக்காசு வாங்கினாரெனக்கூறுகின்றார்களே வடலூர் கருங்குழி கிராமங்களுக்கு அருகில் ரெட்டிப்பாளைய மென்ற ஓர் ஊர் உண்டா வெனக்கேட்க, அதற்கவர் அப்பெயர் கொண்ட ஊர் அப்பங்களில் இல்லையெனக்கூறினர். அந்த ரெட்டிப்பாளையம் என்ற பூர்பொய்மையாகா வண்ணம் சிறுபுதற் பொருட்டி

உடையார் பாளையம் என்னும் இரெட்டிப்பாளையம் என ஈண்டுப்புரட்டிக்கூறினார். உடையார்பாளையத்திற்கு எக்காலத் தும் ரெட்டிப்பாளையம் என்ற பெயர் வழங்கினதில்லை எனக் கொள்க.

உதயமூர்த்தி தேசிகர் தமது சீடன் மனைவி பிள்ளைவரம் பெற்றமைகண்டு ஆகுவித்துத் திரும்பினேம் என்றமையால் பிள்ளை வாங்கினமை வெளிப்படுத்தற்கு, சுமார் 600 காலமாகு மே, அதுவரையினுடைய இப்பண்டாரம் வட ஆரிலிருந்தனர். இவ் வண்டப்புளுகை யாவரே நம்புவர்.

இக்கட்டுக்கதை உடையார்பாளையமே ரெட்டிப்பாளையம் என்றும், இராமலிங்கப்பிள்ளை அறுதலிப்பெண்களை யெல்லாம் கற்பழித்தாரென்றும், அவர்களெல்லாம் இவரிடம் பிள்ளை வாங்கிக்கொண்டாரென்றுங் கூறியதைப்பரிகரித்தற் பொருட் டெழுந்ததா மெனக்கொள்க.

பூர்வ பக்ஷத்தார்.

14. அன்பர்களே! பிள்ளையில்லாதவர்க்குப் பிள்ளை வரம்கொ டுத்தலாகிய அறபுத்ததை மாத்திரம் பிள்ளையவர்கள் செய்கிறார். பெண்ணோங்காக இரசஞ்சேர்ந்த மருந்தினைப்பரிகாரி கந்தப் பிள்ளையவர்களிடம் வாங்கியுண்டு அதன் வேகத்தால் விழுந்த தமது பற்களை மூளைப்பிக்க பண்ணுதவர் சேத்தாரை எழுப் பல் நோய் நீக்கல் கைகாலகண் இவைனைப் பிறர்க்குக்கொடு த்தல் எப்படி?

க ண் ட ன ம்.

இராமலிங்க சுவாமிகளைத்திருவருட்பிரகாசவள்ளலார்என அழைக்கச்செய்யாத உதயமூர்த்திசுவாமிகளோ, பலர்க்கும்மயிர் கழிக்கும்படியான கேவலம் அம்பட்ட ஜாதியாயுள்ள பரிகா ரியைக், கந்தன்என்னுது “கந்தப்பிள்ளை அவர்கள்” என்று மனந்துணிந்து எழுதுவர்? இது ஜாதியேதங்களின் பெருமை சிறுமையறியாத சமுநாட்டாரே எழுதியதெனக்கொள்க.

இராமலிங்க சுவாமிகள் பெண்ணாகையுள்ளாரெனின் தான் தாம்கொண்டமனைவியைத் துறந்தார். அனேகர் தம்மனை

வியைவிடுத்துப் பிறமனை வீருப்பமுடையரா இருத்தலில்லையோ? அதுபோலாகாதோ வெனின்? அவ்வீருப்பமுடையார் அதற்குத் தக்ககட்டடங்களைக் கட்டிக்கொண்டிருத்தல்வேண்டும். அங்ஙன மில்லாது ஒருவரும் நாடுதற்கரிய அண்டரிழுவில்லாத வடலூர்ப் பெருவெளியில்லாச் சிறுகுடிலில் இவர்தனித்திருக்கக்கணக்கில்லை. பின்னும், பெண்டோகவிருப்பமுடையார் அதற்குத் தக்கவுணவுயேற் றிருக்கவேண்டும். அங்ஙனமில்லாது ஊண்உறக்கமற்று தேகம் மெலிந்துள்ள தபசியைப்பெண்ணையாங்கிக்கொண்டு இரசஞ் சேர்ந்தமருந்துதின்று பறகளிழந்தாரென்பது ஒருவரும் நம்பத் தக்கதன்றும். இஃது, ஈழக்கிருஸ்தவக்கொள்கைப் போலிச் சைவரியல்பாம்.

இராமலிங்க சுவாமிகள் மறைந்தநாள்வரையில் அவரது தந்தவரிசைகள் முல்லையரும்பினைப்போற் பிரகாசித்து விளங் கினமையாவரே அறியாதார். இவ்வித ஜகஜாலப்புளுகர் வேறு என்னதான் புளுகார்! இவர்கள் துணிபேதுணிடி?

13-14-வது பிரிவுகளிலுள்ள இக்கட்டுக்கதைகள் இராமலிங்கப்பிள்ளை பூப்புப்பெண்களைப்புணர்ந்து பெண்ணேயால் இரசஞ்சேர்ந்தமருந்துண்டு பல்லிழைசாரென்ற 7-வது அவதூறுகுற்றத்தை சிபாகரித்தற் பொருட் டெழுந்ததெனக்கொள்க.

பூர்வ பக்ஷத்தார்.

“இரசவாதஞ் செய்கிறாரென்று மயங்காநீர். உடையார் பாளையத்தில் ஒருவரைச் சூனியஞ்செய்து கொலவேபென்று வாக்குதத்தம்பண்ணி ஜயின்தாரிடம்வாங்கிய தங்கக்காசுகளைக் கடித்திற் கருட்டிச் செம்புநுகுவோர்போல் உருக்குறித்து மருந்தென்று விபூதியைத் துவிச் செம்புபொன்னுயிற்றென்று காட்டிவருகின்ற கபடநாடகக் கூத்தன்றி வேறில்லை. பணங்கொ டுத்தவரிநறதது பிள்ளையின்நற்காலமே” என்றார்.

கண்டனம்.

இராமலிங்கசுவாமிகள் வடலூரேகாமுன்னர் அங்குள்ள இரெட்டியார், வன்னியர், மீனவர், வலைஞர் முதலிய அகத்தம்பா ஜனக்காரர்களுல்லாம் சுவாமிகள் வந்தபின்னர் நற்றுக்காதவுழிக்குக்காதவழி தூரம் கொலைபுலை யொழிந்து சுத்தபோஜனக் காரராகி விட்டமையும, அவ்விடத்து பார்க்கவந்த துருக்க

ரெல்லாம் ஆச்சரியங்கொண்டு இவன் தேவடியாள்மகனேயென நிச்சயித்துக் கொண்டார்கள். அதுபோல “ முக்குணவயத்தின் முறைமறைந்தறைதல் ” என்னும் இப்பத்திரிகை இக்காலத்தன்று, முற்காலத்தது, என அளவுகடந்த சாக்ஷிகளைக்கொண்டும், பத்திரிகை மூலமாயும் வெளிப்படுத்தினதினால், இது முற்காலத்தது தன்று, இக்காலத்து வெளியிடப்பட்டதே என யாவர்க்கும் நன்கு விளக்குகின்றது. ஆச்சரியம்.

தேவாரம் முதல்தர்சாமிமுதலியார் சாதிப்புரட்டர் யாவர், என்ற பத்திரிகையை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினர் எனக் கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்தனரே. அதற்கு ஏன் சாக்ஷிகளைக் கொண்டு நிரூபிப்பதில்லை. மெய்மைக்குச்சாக்ஷி வேண்டுமென்றென விடுத்தனரோ? முக்குணவயத்தின் முறைமறைந்தறைதல் என்ற இப்பத்திரிகை, அக்காலத்தே தோன்றியதென்பது நா. கதிரைவேற்பிள்ளை தமது மனசாக்ஷிக்கி விரோதமாயிருத்தலினால் இவ்வாறு சான்று கூறிவைத்தனர்.

இதனால் இப்பத்திரிகை உத்பமூர்த்திதேசிகசுவாமிகளால் எழுதப்பட்டதுமன்று; அது 1872-இல் வெளிவந்ததுமன்று. இது சில பொய்மைக்களபுரிய விழ்ப்புலவர் சிகாமணிகள் இக்காலத்தில் எழுதிவிடுத்த வஞ்சகவாசக மாமன்றி உண்மையில் நடந்ததறிவிக்கும் பத்திரிகையன்றும்.

இந்நிறக, சென்னைமாஜிஸ்ட்ரேட்டு கோர்ட்டில் நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அத்தாஷி பத்திரங்களாகத் தாக்கல் செய்த “ இராமலிங்கப்பிள்ளை படிந்ரொழுக்கம் ” என்றபத்திரிகையும், இராமலிங்கப்பிள்ளை யவர்கள் தமயன் சபாபதிப்பிள்ளை யவர்களால் செய்ததென்ற “ அங்கதப்பாட்டும் ” வாசித்துப்பார்த்தால் முற்றும் பொய்மையாமெனவிளங்கும். “ தத்துவபோதினி ” என்றபத்திரிகை, கடவுளில்லை, ஆன்மாவில்லை, மோக்ஷமில்லை, நாகமில்லை என்று கூறும் அநீசரவாதப் பத்திரிகையானதின் அதில் இராமலிங்கசுவாமிகள் முதலிய பெரியோரை நிகழைக்கறல் அதிசயமன்றும், நிரீச்சரவாதிகலியல்பாம்.

போலீஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்டு கோர்ட்டார் இவ்வித அத்தாஷி தஸ்தாவேசகளைப் பிரமாணமாக எடுத்துக்கொள்ளாமல்

தேதங்களுக்குக் கிடைத்திருந்ததென, நா. சதிரைவேற்பிள்ளை அடியிற்கண்ட எண்மர்களால் கோர்ட்டில் சான்று கூறிவைத்தமை மிக அதிசயிக்கத்தக்கதே யாம்.

சா க்ஷி க ள்.

1. ஈழநாட்டுச் செந்தில் நாதையார், 2. ஈழநாட்டு ஆறு முகநாவலர்மாணுக்கர் தணிகாசலமுதலியார், 3. வீன்னியகுரு பார்த்தசாரதிராயர், 4. நாராயணசாமிநாயுடு, 5. பாலூர் முருகேசமுதலியார், 6. சபாபதிமுதலியார், 7. அயனவரம் துரை சாமிப்பிள்ளை, 8. சிதம்பரமுதலியார்.

இப்பத்திரிகை அக்காலத்தே உதயபுர்த்தி சுவாமிகளால் வெளியிடப்பட்டிருந்த துண்மையாயின், இதற்கு இத்தனைபேர் சாக்ஷிகளும்வேண்டுமோ? இவர்களைக்கொண்டு சான்று கூறு வித்ததும் அதிசயமன்றும். பொய்புகலா நாவுடையாரென்னும் பெயர்பெற்றுள்ள நாட்டுக்கோட்டை டெட்டிமார்களுள் ஒருவரைக்கொண்டு மதுரை ஐ.சு. அச்சாடிவிலிபுந்து “முக்குண வயத்தின் முறைமறந்ததைதல்” என்னு மிப்பத்திரிகை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினதும்ன்றி, அதனடியில் இப்பத்திரிகை 1872 லுல் உதயபுர்த்திதேசிக சுவாமிகளால் அச்சிடப்பட்டதென்றும், அப்பழையப்பத்திரிகை இக்காலத்தும் தம்மிடத்து பலவுளவென்றும் விளக்கியிருத்தலும், நகரத்தாரென அப்பத்திரிகையில் கையொப்பம் வைத்திருத்தலும் அதிசயிக்கத்தக்கதேயாம். சிலநகரத்தார்களினக்கியது கலிகாலவாயவம்.

இதை யோசிக்குமிடத்தில், அரசனிடத்தில் அணுக்கத்தெரண்டுபுரிந்துவந்த ஒருசேவகனை வேறொருவன் தேவடியாள் மகனையெனவையவும், அதைக்கேட்டசேவகன் அரசனிடத்தில் இன்னுள்என்னை இவ்விதமாகவைநான், அதனால்எனக்கு அதிக அவமானமாயிருக்கிறதென்றான். அதற்குள்ளெனையவேண்டுமென்று அரசன்வினவ, நான் தேவடியாள்மகனன்றென பறையறைவிக்கவேண்டுமென்றான். உடனே இச்சேவகனை ஓர் குதிரையின்மேலேற்றி ஊர் வலம்வரும்படி செய்து அவனுக்குமுன்பாக இக்குதிரையின்மேல்வருகிறவர் தேவடியாள் மகன் அன்றென பறையடித்துக் கொண்டுபோனான். இதைக் கேட்டோ

ஐரோப்பியர்களும் மாமிசபக்திணம் உண்ணக்கிடையாது சத்த போஜனஞ் செய்துவந்தமையும் யாவரே அறியாதார். அங்ஙனம் கொல்லாவிரதம்பூண்டிருந்த இராமலிங்கசுவாமிகள் ஒருவரைச் சூனியஞ்செய்து கொல்வேமென ஜீர்ன்தாரிடம் 1000 ரூபா, தங்கக்காசு வாங்கிக் கொண்டாரென்ற வருசக வாக்கியங்களை யாவரே நம்புவர். இவ்வித ஜகஜாலப் புரட்டு எங்கேனுமுண்டா? 10, 20 ரூபா. பெற்றுக்கொண்டு சூனியஞ்செய்துகொல்லுங் கர்மிகள் உலகில் அனேகரிருக்க, அவர்களை யெல்லாம் விடுத்து, இராமலிங்கசுவாமிகள் இத்தன்மையரெனவறியாது, அவரிடம் ஜீர்ன்தார் இப்பெரு தொகையைக் கொடுத்ததும், அவர் அவ்வாறு செய்து முடிப்பேமென அப்பணத்தைவாங்கிக் கொண்டதும் பெரும் ஆச்சரியமேயாம். இப்படி 1000-ரூபாயை மொத்தமாகக் கொடுத்திருந்த ஜீர்ன்தாரர் யாவர்? அவர் பெயரென்ன? அவர் வரைக்கொல்லச் சொன்னார்? “வெட்கமுங் கொட்டுவெளிவந்தமுண்டைக்கி முக்காடேதுக்கடி” என்றபடி இராமலிங்கப்பிள்ளை மோசக்காரரென அவர் மூட்டையை வெளியே அணிந்துகொட்டிய இவர் இவையெல்லாம் உண்மையாபிருக்கும் படித்தில் ஏன் விபரமாய்ச் சொலியழாதொழிந்தார்? அதனால் இவை ஒன்றும் உண்மையாகாவாம். இவைகளைக் கவனிப்பீர்களாக.

பின்னுத்தங்கக்காசுகளைக் கடி தத்திற் கருட்டிச் செம்புருக்குவோர் போல உருக்குறித்து மருங்கென விபூதியைத்தூளி இரும்பு பொன்னாயிற் றென்று கபட நாடகஞ்செய்த இவரை உதயமூர்த்திசுவாமிகள் இராமலிங்க சுவாமியைப்பொன்செய்க வெனச்சொல்லி அவர் பொய்மையை பலரும் அறியும்படியேன் வெளிப்படுத்தினால்லை? அவ்வாறு பெய்யாதுவிடுத்து இப்போது அவர்மீது பலவாறாகப் பொய்மைகூறித் தூற்றுபவரன்றோ கபடநாடகக் கூத்தராவார். ஆச்சரியம்.

3-15 பிரிவுகளிற்கூறிய இக்கட்டுக்கதைகள் இராமலிங்கப்பிள்ளை சூனியஞ்செய்வதாய்ப் பணம்வாங்கி மோசஞ் செய்தார், இரசுவாதஞ்செய்கிறேனென்று மோசஞ்செய்தாரென்ற 3-வது அவதாரமுகுற்றத்தை நிராகரித்தற் பொருட்டெழுந்த தெனக்கொள்க.

பூர்வ பக்ஷத்தார்.

(16) “இவைகள் யெல்லாம் நேரிறபார்த்து உலகர் ஊன்
பய்படாது எழுதினேமன்றி வேறோர் கோபத்தாலன்றென்று”
கூறியபுத்தார்.

க ண ட ன ம்.

இராமலிங்கசுவாமி பிறந்தது முதல மறைந்ததீராகவுள்ள
இவர் சரித்திரமூலமும் சீவான்மா வேட்டு பரமான்மா உட-
னிநுத்திறந்தது போல இவா சரித்திரமூலமும் தான் கண்ட
தாக்கவும் உலகிலுள்ள தீமைகளை யெல்லாம் சுவாமி களை ரெய்
தாரெனவும் கற்பித்து ஓர் அவலச்சுவையை யெழுதி விடுத்து
அதற்கு “ முககுணவயத்தின் முறை மீறந்ததைதல்என நாம
கரணஞ் சூட்டி வெளியிட்ட இவரது ஜகஜாலப்புரட்டுக்கு மற்-
றோர் புரட்டுமுண்டோ?

இதுகோபத்தாலெழுதிய தன்றெனசரித்த சமாநானமுங்
கூறித்தொலைத்தார். சித்தசமாநானத்துடன் எழுதியதே இவ
வாறாயின், இவர்கோபத்தோடெழுதியிருப்பின் முன்காலத்தினை
திரிபுரிதகமாவது போலத் தகித்துப் போயிருக்குமெனத்
தோன்றுகின்றது.

ஆறுமுக சாவலர் தமது யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை 22-பிரி
வில் பொய் வழக்குப்பேசுதல், பொய்ப்பிரமாணம்பண்ணுதல்,
பொய்ப்பத்திரம் படைத்தல், சாராயங்குடித்தல், அக்கை தங்-
கை, மாமி, மருமகா, போர்த்தி என்கிற வரம்பு முறைகடந்து
கல்யாணஞ் செய்தல், கடவுளில்லை ஆன்மாவில்லை மோகக்ஷ
நரகமில்லை யென்று வாதித்தல், பாம்புகுகுத்தலை காட்டி மீனு
க்கு வால் காட்டும் மலங்குபோலா சைவருக்குச் சைவராயும்
கிறிஸ்தவருக்குக் கிறிஸ்தவராயும் நடித்தல் முதலிய இப்பெ
ருங் கொடுநீமைகளைல்லாம் இவ்வியாழ்ப்பாணத்திலே வர
வர தலைபட்டோங்குகின்றன. எனக்கூறியிருப்பதற்குச்சான்
றாக விம்முக்குணப்பத்திரிகை இப்போது வெளிவந்திருக்கிறது.

பூர்வ பக்ஷத்தார்.

(17) “ தகனஞ்செய்தல், உத்தரகிரியை சிரார்த்தம் முதலி
யன செய்தல் கூடாதென்கிறார். அவை வேதசிவாகம விதியென்

றேம். வேதசிவாகமங்களைக் குபபையிலெறி, அவை பயனில்லையென்று நிந்தித்த இவர் சைவரா? அருள் பெற்றவரா? இவரை உலகாயதரென்றீற கொள்ளவேண்டும். இவர் சொற்போபபித்தப்பித்தற்றென்றே கொள்" என்று முடித்தார்.

க ண ட ன ம்.

இராமலிங்க சுவாமிகள் அவ்வாறு கூறினாரெனக்கொள்ளும், பன்னிரு திருமுறைகளில்,

வேதமோதிலென் சாத்திரங்கேட்கிலென்
நீதிநூலபலநிதநல் பயிற்றிலென்
ஒதியங்கமோராறு முணரிலென்
ஈசனையுள் சுவார்க்கன்றி யில்லையே.

என அப்பர் சுவாமிகள் வேதாகமங்களை ஒதலாற் பயனில்லையென்றுகூறினாரென்றும்,

நீற்றைப்புணந்தென்ன நீமாடப்போயென்ன நீமனமே
மாற்றிப்பிறக்கவகை யறிந்தாயில்லை மாமறைநூல்
எற்றிக்கிடக்கு மெழுகோடி மந்திரமென்ன கண்டா
யாற்றிற்கிடந்த துறையறியாம லலைகின்றதே.

சிவசின்னங்களையுள்ள விபூதிருத்திராக்கங்களையும் வேதசிவாகமங்களிலுள்ள பஞ்சாக்ஷாமுதலிய ஏழு கோடி மகாமந்திரங்களையும் பயனிலவெனப் பட்டினத்தடிகள் கூறினாரென்றும், சாத்திரமோதுஞ் சதிர்களை விட்டுநீர் மாத்திரைப்போது மதித்துள்ளே கோக்குமின்

வேதசிவாகமங்களை ஒதல பயனிலவென விட்டுவிடுகிறபடி திருமூலநாயனார் கூறினாரெனவும், அதனால் இவர்கள் ரைவர்கள் அல்லரெனவும், இவர்கள் உலகாயத மதத்தரெனவும் அவர்களுரைபித்தப்பித்தற்றென்றே சித்தாந்தப் படுத்தவா ரிவ்யாழ்ப்பாணி போலும்.

பின்னும் இறந்தார்க்குத் தகனகிரியைசெய்வதே வேதாகமனிடியெனவும், சமாதிக்கிரியை வேதாகம விரோதமெனவும், இவர் சித்தாந்தப்படுத்துவராயின், திருமூலதேவர், குமரகுரு சுவாமிகள், சந்தானசமயாசாரியர்கள் இவர்கள்தேகமெவ்வாறு மறைந்தன. இவர்களுக்கு தகனகிரியை சஞ்சயனம், உத்திரகிரியை சிரார்த்தம் முதலியவை செய்தவர யாவர்? அவர்கள்

சமாதரி இக்காலத்தும் பூசிக்கப்பட்டுவருவதை யாவரே அறியாதார். சமாதரிக்கிரியையெய்யும் திருவாவடுதுறை தருமபுர ஆசிரிசுனத்தார்களும் வேதசுவாகம விரோதிகள் தாமோ? அங்கனம் விரோதமே எனக்கொளின் அவர்களை இவர்வன் கண்டித்தலர். இராமலிங்கசுவாமிதானு இவருக்கு அகப்பட்டார்? இவர் இவ்வாறு இராமலிங்கசுவாமியை நிரதிக்க ஏற்பட்டுச் சிவனடியார் களைத் தூஷித்த மாபாதகராகின்றாரன்றோ.

இதறிக்க, இறந்தாரைப் புதைக்கவேண்டுமென்பது சிலர் சித்தாந்தம், தகனம் செய்யவேண்டுமென்பது சிலர் சித்தாந்தம். சிவசீகைசெய்யப்பெற்ற சைவர்களைத் தகனஞ்செய்யும் பகைத்தல் சிவசீகைகளிடுவித்தே தகனம் செய்யவேண்டும். சமாதரிக்கிரியைக்கு அது வேண்டுவிதில்லை. இவ்விரண்டு கிரியைகளுள்ளும் புதைக்கவேண்டுமென்பதைக் கைக்கொண்டவர்கள் இராமலிங்கப்பிள்ளைச் சார்பார். அதனால் வடலூரிலிருந்திருந்தவர்கள் எல்லாம் புதைக்கப்பட்டே வந்திருக்கிறார்கள். பிறவிடங்களிலுள்ள பிரேதங்கள் வடலூரில் கொண்டுவந்து புதைப்பதில்லை. இதன் உண்மை அவ்வூரில் இராமமுனிசிப்பாயுள்ள புருஷோத்தமரெட்டியாரையும் மற்றவரையும் விசாரித்தால தெரியவரும். அன்றியும் திருத்துறைப்பூண்டியிலிருந்து பிரேதம் அவ்வூரில் கொண்டுவந்து புதைத்தலென்றும், உதயமூர்த்தி தேசிகரென்பவர் அவ்வூரில் வந்தலென்றும் உறுதி கூறுகின்றார்கள். பின்னும் இந்த முககுணவயத்தின் முறைமறைந்ததைதல் என்ற பத்திரிகை “உலகர் துன்பப்படாதிருக்க எழுதினோம்” என்று எழுதி இருப்பதால், அக்காலத்தே வடலூரில் இராமலிங்கசுவாமிகளிடத்தில் நம்பிக்கைவைத்து சூழ்ந்திருந்தால் வேறுக்கும் அபபத்திரிகைவழங்கியிருக்கவேண்டுமே. அவர்களை வறங்காதபுறநாட்டில் வழங்கப்பட்டதென்பது எவ்வாறு நம்பத்தக்கது?

அதனால் இப்பத்திரிகை 1872-ல் உதயமூர்த்தி சுவாமிகளால் எழுதி வெளியிடப்பட்டதென்பது உண்மையாகாது.

இப்பொய்மைப் பத்திரிகை உண்மையாமெனக் கோர்ட்டார் நம்பும் வண்ணம் இக்காலத்துண்டான இதை அக்காலத்

போலீசார் தீர்ப்பு

வாதி வடிவேலுப்பிள்ளைக்கும் குற்றவாளி, நா. கதிரைவேற்பிள்ளைக்கும் விரோதமின்மையானும், செத்தாரைத் தூஷித்தல் ஆவது குற்றமாகாமையானும் நா. கதிரைவேற்பிள்ளை ஆ.பாலசுந்தரநாயக்கர் ஆக இவ்விருவர்களையும் விடுதலை செய்தோம்” என்றார்.

பின்னும் வடிவேலுப்பிள்ளை இத்தீர்மானியாளர் செய்தகொடுமைக்கும், போலீசு மாஜிஸ்திரேட்டார் செய்த தீர்ப்புக்கும் மனம் பொறுதவராய், கலிகாலக்கொடுமை யிதுதானே வென மனமாழ்கி, ஹைகோர்ட்டில் ஜஸ்டிஸ் சுப்பிரமணியஸ்ய்யர், ஜஸ்டிஸ் சங்கரநாயர் ஆகிய இவர்கள் முன்பாக, பாரிஸ்டர் ஜான் ஆடம்துரையைக் கொண்டுமனு செய்யலாயினார். அம்மனுவின்பிரம்.

ஹைகோர்ட்டு காலண்டர்,

1905-ஆம் ஆண்டு 143-வது நெ.

சென்னை பிளாக்டவுன் பிரஸிடென்ஸி மாஜிஸ்திரேட்டார் ரூடைய 1904-ஆம் நவம்பர்மீ 21உ உத்தரவை, கணம் பொருந்திய கோர்ட்டாரவர்கள், அடியிற் கண்ட காரணங்களால் மேல் விசாரணை செய்து, ரத்துசெய்யும்படி மனுதாரர் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றனர்.

1. மாஜிஸ்திரேட்டார் தீர்மானம் இந்துலாபிற் கு விரோதமாக இருக்கின்றது.

2. பிரதிவாதிகள் தாக்கல்செய்த தப்பர்த்தமானமொழிப்பெயர்ப்புகளை வாதி ஆசேஷிக்கவும், மாஜிஸ்திரேட்டார் கவனியாது அவைகளை சாக்ஷியததுக்கு ஆதரவாகக்கொண்டதுபிசகு.

3. ஞானர்த்தங்களடங்கிய இராமலிங்க சுவாமிகளின் பாடல்களுக்கு மாஜிஸ்திரேட்டார் முழுதும் தவறான பொருள் கொண்டது பிசகு.

4. இறந்தவரின் உறவினருடைய மனதை புண்படுத்தவேண்டுமென்ற குற்றவாளிகளின் வெளிப்படையான எண்ணத்தைக் காட்டக்கூடிய ரூஜு ஏற்படவேண்டு மென்று மாஜிஸ்திரேட்டார் அபிப்பிராயப்பட்டது லாவுக்குவிரோதமாகும். அதைக் குற்றவாளிகளின் நடவடிக்கையைக்கொண்டு யூசித்தறிப வேண்டியதவசியம்.

5. மாஜிஸ்திரேட்டார் இந்த கேசில் இங்கிலீஷ் லாவை யுபயோகிப்பதா அல்லது இந்தியன்லாவை யுபயோகிப்பதா என்பதை அறியாது மயங்கிவிட்டார்.

6. இது விஷயமாக நடைபெற்று வரும் இங்கிலீஷ் லா தீர்ப்புகள் முழுமைக்கும் மாறுபாடான தென ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதும், மெற்கோளாகாததுமான ஏகதேசமான, இங்கிலீஷ் கேசு ஒன்றில் காணப்படும் ஒர் வாக்கியத்தை ஆதரவாகக்கொண்டு மாஜிஸ்திரேட்டார் தீர்ப்பு செய்திருப்பது பிசகு.

சென்னை, } (பப்பம்) ஜான் ஆடம்
1905-06 ஏப்பிரல் 7- } கவுன்ஸல்.

மேற்கண்ட இரண்டு ஜட்ஜுகளும் இத்துக்களானமையின் குற்றவாளிக ளிழைத்த தீங்கினளவையும், கீழ்க்கோர்ட்டார் செய்த தீர்ப்பினுடையும் உணர்ந்து, இந்த கேசு ஹைகோர்ட்டு முன்பு விசாரிக்கத்தக்கதென கேசை கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்து விசாரணைக்குக்கொண்டுவரும்படி தீர்மானஞ்செய்தார்கள்.

இரு கஷிக்காரர்களும் தங்கள் தங்களுக்குண்டான ஆதரவுகளையெல்லாம் அச்சிட்டு விசாரணைக்கு சித்தப்படுத்தினார்கள். கட்டுகள் முழுவதும் அர்சான உடன்,

ஹைகோர்ட்டார் விசாரணை.

1905-06 நவம்பர் 21-ஹைகோர்ட்டு ஜஸ்டிஸ் பென்ஸன் துரை, ஜஸ்டிஸ் மூர்துரையிவர்கள் முன்பு கேசுவிசாரணைக்கு வந்தது. அக்காலத்தில் முன்னர் ஆக்டிங் ஜட்ஜியர் யிருந்த வக்கில் சங்கரநாயர் பாபிஸ்டர் ஆடமுதரை முதலான வக்கில்கள் வாதிதின் பக்கம் பேச ஆரம்பித்தார்கள்.

அப்பொழுது ஜஸ்டிஸ் மூர்துரை “இப்படிப்பட்ட மதசண்டைகளை மேலும் மேலும் விர்த்தியாகாமல் தடுப்பதுஉசிதமல்லவா வென உசாவினர்.

அதற்கு சங்கரநாயர் “ உசிதந்தான், ஆயினும் இந்தகேசை விசாரியாவிட்டால் இது சம்பந்தமான சண்டைகள் விருத்தியாகும்என்றனர். எதிர் கஷிவைக்கில் “அப்பீல் செய்யவேண்டியகாலத்திற்குள் இந்த கேசுக்கு மனுக்கொடுக்காத படியினால்

இந்த கேசை விராரிக்கக்கூடாது ” என வா தாடினார். அதைப் பற்றி ஜட்ஜிகள் கவலைகொள்ளவில்லை. (சங்கரநாயர் வாதிப யதற்கு உத்தரவு பெறுதிருந்தபோதிலும்,) குற்றவாளிகள் எழுதிய புத்தகம் அதிகநிறத்தை பொருத்தியதென்றும், கீழ்க் கோர்ட்டார் ஆங்கிலதேசத்துச்சட்டப்படி தீர்மானித்தது பிரசுர என் றுமெடுத்துக்காட்டினார். அதற்குஜஸ்டிஸ் பென் டன், துரை “ அந் நால் நிக் தனைபொருநநிய தல்லவென்று நாங்கள் சொல்ல வரவில்லை ” என்றும், “ குற்றவாளிகளை விசாரிக்க இந்தியன் பினல்கோட்டி என்னும் இந்திய சட்டபிரகுக இங்கிலீஷ் சட்டம் ஏதுக்கு ” என்றும் தம் அரிப்பிராயத்தை வெளியிட்டனர். ஆபினும், வேறுசிலகாரணங்களால் இக் கேசை விசாரிக்கலாமா விசாரிக்கக்கூடாதா என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவரது “ குற்றவாளி தென்படிக்கப்படுவானென்று, அவன் அப்பீல் செய்துக் கொள்ள ஹைகோர்ட்டி சட்டங்கள் இடங்கொடுக்கிறதே தவிர, குற்றம் சாட்டுபவர்க்குகீழ்க்கோர்ட்டில் பிரதி கூலமாவால், குற்றவாளியை தண்டிக்க மேலுமேலும் பிரயத்தனஞ் செய்கால், அவ்வித அப்பீலுக்கு சாதாரணமாக இடங்கொடுப்பதில்லை.” என்பதாம். பொறுஷனநன்மை உண்டென்று விசாரிக்கும் ஜட்ஜிமன திறகுப்பட்டாலொழிய கேசைபிடிப்பதில்லை. இவ்வித சட்டசகை முன்னிட்டு “ இக்கேசக்குவாதி யார் ” என்று ஜஸ்டிஸ் டென் டன் துரைகேட்டார் “ நீர்திக்குப் பட்டவரின் தாயன் மகன் என்று அதிர் க்குபிவைக்கில சொன்னார். உடனே கேசை முழுதும் விசாரிக்காமலும் நிகில் பொது ஜன நன்மைபுள்ள தென்று தெரிந டுக்கொள்ளாமலும்,

கோர்ட்டார் தீர்ப்பு.

“ இக்கேசை விசாரிக்கும்படி உத்தரவு செய்வதனால் யேதே னும் பொது நன்மை புண்டாமென நாங்கள் நீராககவில்லை. அதனாலநாங்கள் இதில் பிரவேசிக்க மாட்டோம் ” என்று தீர்ப்பு சொன்னார்கள்.

இதனால் கீழ்க்கோர்ட்டின் தீர்ப்பு காயப்பட்டதென்று சொல்வதற்கு உள்ளளவேனும் இடமில்லை. கேச விசாரிக்கப்படாபடி ரூபரின் பிரதிவாதிக்கு பிரதி கூலமாயிருக்குமென்று யிதைவாசிப்பவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

சுவாமிகளின் சீடர்களாவது அல்லது அவரைப் பெரியோரெனப் பூசிப்பவர்களாவது கேசுஎடுத்திருப்பின், கேசுஸ்பொது ஜன நன்மையில்லை யென்று சொல்வதற்கு ஷே. கோர்ட்டாருக்கு இடமிருந்திருக்காது.

துணிகஜயம் பெற்றதாகக் கூறுங்குற்றவாளிகளுக்கு இன்னும்சங்கடம் ஏற்பட்டாலும் ஏற்படலாம். எவ்வாறெனில் வடிவேலுப்பிள்ளை மாத்திரந்தான் மறுபடியும் இப்புத்தக விஷயமாகக் கேசு எடுக்க முடியாது.

ஆரின் சுவாமிகளின் அபிமானிகள் கேசுஎடுக்கத் தடையெயில்லை. மனம் நொத்தவர் அதற்காக பிரயத்தனம் செய்வதாகவும் தெரிகிறது.

குற்றஞ் செய்தவர்கள் தங்கள் குற்றத்தை பகிரங்கமாக ஒத்துக்கொள்வதை விட்டு முத்தல் ஜயம் இரண்டாவது ஜயம் என்று எங்கும் ஆரவாரித்துத் திரிகின்றார்கள். இதை எதிரிகள் எவ்வளவு காலந்தான் பொறுத்துக்கொண்டு இருப்பார்கள்.

மாஜிஸ்திரேட்டு கோர்ட்டார் குற்றவாளிகளை தெண்டியாது விடுதலை, செய்நோமென்று சொன்னவுடனே, இவர்கள் “கானவன் வலைநிற்பட்டு சைதப்பி ஒடுமான்போல்” ஒட்டம் பிடித்ததும் ஜயமாகுமா?

வடிவேலுப்பிள்ளை கொண்டுவந்தக் கேசு பொய்மை யென்று அவர் தண்டிக்கப்பட்டிருப்பாராயின், இவர்கள் பெற்றது ஜயமெனக் கொள்ளலாம்.

வடிவேலுப்பிள்ளை இந்த கேசில் தமக்கும் கதிரையாருக்கும் விரோதமுண்டென ஓர் பொய்மைக் கூறியிருப்பாராயின், கதிரையார் கட்டாயம் தண்டிக்கப்பட்டிருப்பார்; அப்போது வடிவேலுப்பிள்ளை ஜயம் பெற்றிருப்பார்.

ஆபினும் பொய்மைகூறிக் சூதுமார்க்கத்தால் ஜயிப்பது ஜயமாகாவாம். கேசு ரொட்டாலும் இவர் சத்திய வழியில் நின்றாரென்பதே ஜயமெனக்கொள்க.

கதிராவேலுப்பிள்ளை விஷப்பரிசைச் செய்வது போலப் பலபேராலும், பூசிக்கப்பெற்றுள்ள இராமலிங்கசுவாமிகளின் மீது இவ்வாத பழிபாபங்களைக் கற்பித்து அவுதுறு செய்வதனால் அடைந்த பேறென்ன?

இந்த கேசு முடிந்த ஒருவருஷத்திற்குள்ளாக,

வண்ணாரப்பேட்டையில் தேவாங்கராதியாருள் பொய் சாக்ஷி சொன்ன சோதிடர் ஒருவர் தனது தள்ளாதவயதிற்கு காப்பாற்றக்கூடியன இருபத்திரான்கு வயதுள்ள ஓரே பிள்ளையை திடீரெனப் பறிகொடுத்ததும், கதிரையார்தன்மகனைப்பறிகொடுத்ததும், பெண்டினைப் பறிகொடுத்ததும் மிகப்பரிதபிக்கத்தக்கதேயாம். இக்கதிரையார் தீமையிம்மட்டிலா நீன்றது! இவர்க்குத் துணைப்பட்டாரையும் பற்றித்தொடர்கின்றதே! எங்ஙனமெனில், சென்னை சிந்தாதத்திரிப்பேட்டையில் ஒருவர் தம்மகனினிழந்ததும், காஞ்சிபுரத்தில் ஒருவர் தம்மகனினிழந்ததும், சிதம்பரத்தில் ஒருவர்தம்மகனினிழந்ததும், காஞ்சிபுரத்திலுள்ளார் இருவர்கிரிமனல் கேசிலகப்பட்டு ஆபிரக்கணக்காரகய பொருளமுததும் அநிசயிக்கத்தக்கதேயாம். முன்னர் கதிரையார் காஞ்சியில் இராமலிங்க சுவாமிகளைத் தூஷித்த காலேயில இவர்தமது உத்தரியத்திலிப்பிடித்தெரிந்ததே. அம்மட்டில்லலானது சுவாமிகளை மேலுமேலுந்தூஷித்துத் தாம் துன்பம் அடைவதோடு பிறர்க்கும் பகிர்தது கொடுக்கின்றாரே! கொடுக்கி கண்ணுக்குத்தோற்றுவதென்பது யிதிகாணோ! இவரது ஏழைமதியிருந்தவாறென்னே! யென்னே! ஆச்சரியம்.

ரண்பர்களே! இராமலிங்க சுவாமிகளிடத்தும் அவரால் ஆக்கப்பட்ட திருவருட்பா ளிடத்தும் உங்களுக்கு நல்ல அபிப்பிராயம் இல்லாவிட்டால் போற்றுது நீக்கிவிடுங்கள்.

நீவிர் எவரைய பெரியோரென மதிக்கின்றீர்களோ அவரையும் அவரால் ஆக்கப்பட்ட நூல்களையும் கடைப்பிடித்துய்மின்கள்.

அவ்வாறின்றி ஓடி சுவாமிகளையும் திருவருட்பாவையும் நிமித்தமில்லாமலே தூஷித்துப் பழியைச் சம்ப்புது பெரும்பாலமேயாம். அதனால் கதிரையார் கூறலு" உண்மையாமென நம்பிமோசம் போகாது " நன்மைகடைப்பிடி " என்ற ஆப்தவாக் கிபத்தை யுணர்ந துய்லீர்கொன திருவருளைச்சிந்திக்கின்றேம்.

சென்னை) சிவானந்த யோகிகளென்னும்,
20—9—1906.) ழித்தமிழ்க் கவியரக,

பக்கடர் தஞ்சை சண்முகம் பிள்ளை அவர்கள்
மாணவகர் தங்கவேலுப்பிள்ளை.

திருவருட்பாவை மருட்பாவெனக் கூறித்திரியும் சிலமருளர்கள் எமது ஆசிரியராகுளு சீவானந்ந யோக்களென்றும் டாக்டர், முந்தமிழ்க் கவியரசு தந்திரை ஸ்ரீ சண்முகப் பிள்ளை யவர்களை வஞ்சித்துப், பொய்வழக்கு கிரிட்டித்துச், சென்னை பிரசிடென்ஸி மாஜிஸ்திரேட்டுக் கோர்ட்டில் தெண்டித்துவிடும்படி கேஸ்கொண்டுவந்தசாலத்தினல், எமது புலவர் பெருமான் அவர்கள் திருவருட்பிரகாச வள்ளலாரென்னும் சற்குரு இராமலிங்கசுவாமி கரிடத்து விண்ணப்பித்த,

பதிகப் பாமாவைத் தோத்திரம்.

—:0:—

துதி.

பரஞ்சடராம் நால்வாசிவ வுள்பெற்றோங்கும்பாற் சியனி ராமலிங்கப் பண்ணவன்றட், பிரசமுடைய பவர்க்கிசைத்த திருவருட்பா பெருநாலெம் போல்வாமன நாவீனிக்குக். தரகுகொளையி ரீனிக் குமுயிர்க் குயிரினிககுக் தனியுடல முழுதினிக்கு முண்மைஞான, வரகுகொள சத்தசைவர்களுக் கினிக்கு கோர வனகணா மசைவர்களுக் கினித்திடாதால்

வடலூரெந் தேசிகனே உள்ளலே மாவெளிவா முத்தனெபென் உடல் பொருளாதிவெவ்வாம் சீ பென்றெகம்பி யுவர்சி நுககின்றேனுட், குடலெல்லாம் நடுகினைன கொடியொடு யாழ்ப்பாணர் குறிவழக்கைக் கெடலென்னுந் தன்மையறக் கேட்கின்றேன நிருபை உப்பாய் கெஞ்சினேனே.

1.

ஒருநெறியார் திருவருட்பா வடிபே ககளீடேற யுகநெறித்தாய், பெருநெறியா ரிராமலிங்க வுட்டேசிகா வதனைப் பீடைசசார்பார, செருநெறியா ரீழர்கள் பொருமையி னற சிறிவழிபெடுத்தார் தீய்த்துக், கருநெறியாற் கெடுத்த னாபெனைக் தேற்றனிவ் கடனெங் கருணைவாழ்வே. வீண் வரந்தை தூடணையு மெய்ப்பகட்டிம் பசப்புடையு மேவத்தன் னூண், சாண்வயிறு வளர்க்கவையே மருளர்களை மயக்கித்தன சதுராகக் காட்டி, ஆண்மையோடருட்பாவை யலர் தூற்றி யென்றையு மலைககணித் தார், கேண்மையிலா ரவா முகனக கொடுசெத்தெய் உள்சற்குருவேகிருப வாழ்வே

3.

நால்வர்களாஞ் சமயமுதற் குரவாகளை நாங்கவர் தூடணித்தோமென்றே, மால்கொண்ட வெண்ணத்தால் மந்தமதிகிலையககி மருட்பாவெண்ணத், தால் தெறித்துப் புழுக்கவன்றோர் சாதித்து வழக்கெடுத்தார்சகிர் கெடுத்து, மேல் வளமாரருட்பாவைத் தூடணித்த விணர்களை மெலிவிப்பாயே

4

உற்றதனை யிங்கிலிலே னுனதுபயசுநண்மல் ருவந்தடைந்தேன், கற்ற வர் தற்றுணையில்லேன் கலங்கினேன் பகைவர்களைக் கண்டிங்கந்தோ,முற்று மெனைக்கைவிடாமுயற்சியுடன் காத்தளிப்பாய் மோனமாந்த,நற்றவயிர மவிவக சற்குருவே நின்சரணம் நாடினேனே.

கோடியவரருட்பாவிற் கூறியவோர் னுண் பொருளின்குறிப்போராய்ப் படியினுக்குப் பெருப்பரப்பண்புடையாரெனத் தோன்றிப்பநாளாக லடியாதவசீலர் துதியருட்பாவையலர் தூற்றி யலக்கணித்தார், பொடிய னேன் பயந்தீர்ப்பாய் புனித தவசற்குருவே போதவாழ்வே. 6.

கதியிழந்த பூலோக நண்பனெனும் பத்திரத்திற் கண்கெட்டனனோர் பதியிழந்த சிறுமியபோற் குளறுபடை பலமொழிந்துபதடியானீர், துதியெழுந்த வருட்பாமேல் வழக்கெடுத்திவ கலர் தூற்றுந் தூய்மையென்னும், சிதியிழந்த பாவியரைக் கலவகசசெய் சற்குருவேகதி நின்றனே 7.

வண்டு மதுவருந்துதல்போ வருட்பாவை யடியரெலாம் வாழ்த்திப்பா டிக, கண்டுகனி பசவர்க்கம் வடிகமபோல் மாந்தியுளங களிககு நாளில், மிண்டசெயுமீழுகதாபொருமையினால் பீண்வழக்கிவகெடுத்துவநதார், தொண்டு செயுமடிபுனயஞ் சற்குருவே வருத்தாது துணைசெய்வாயே. 8.

விலையுயர்ந்த வரதனத்தின வியன்குணததைக் குருடர்களும் வின்றா வாரோ, நிலையுயர்ந்த கதிரொளியைக் கூகையறியாததுபோல் நிமலமூற் றக,கிலையுயர்ந்தவருட்பா வைமருட்பாவென்றேயன்னோக திகெட்டையோ தலை தறியானார் வழககைககண்ட யாந்தேன் சற்குருவேகடாகுத்தானே.9.

மலத்தையிச் சிககுமிழி கிரியென வேமாணபொருளை மருளாக்கொண்டு, குலத்திற்கேற்கன கோலகொண்டழிந்த கெட்டளர்க்களாகுணமார்மோன நலத்திறறே ரருட்பாமேல வழக்கெடுத்திவ கலர் தூற்றினே நலியசெய்தே, கிலத்திற்குன்றினர் தோல்வியாஃகிவியாய சற்குருவேநிமல வாழ்வே. 10.

* இந்நூலாசிரியாஃகித்து திப்பாவினைசெசொல்லி விண்ணப்பித்த எட் டாநான் மேற்காட்டிய பததிரிகை மொழிந்து விட்டது.

பண்டிதமாமா ரஞ்சிதமாக இந்நூலெலிய நடையிலெழுதலாயிற்று.

